

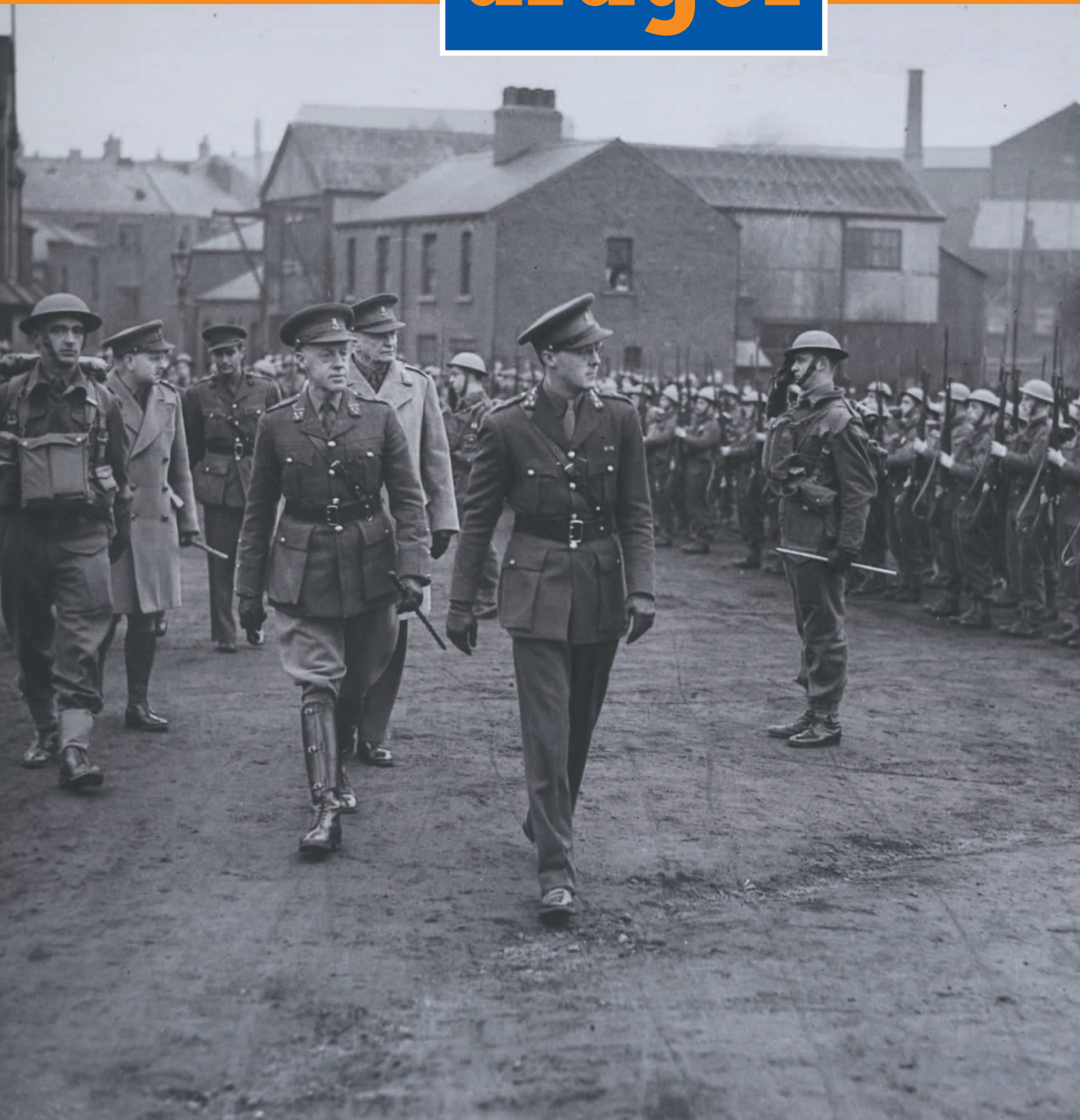
de

Vaandel

drager

72

Jaargang 20 - December 2004



Van de redactie

www.fuseliers.net

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Net voor het verschijnen van deze Vaandeldrager kwam het bericht van het overlijden van Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden. De voorplaat van deze Vaandeldrager, een inspectie door de Prins in Congleton, begin 1941, getuigt van zijn betrokkenheid bij het wel en wee van de Irene Brigade. Een betrokkenheid die tot zijn overlijden, ruim 63 jaar later, heeft mogen voortduren. De veteraan der veteranen is niet meer. In dit nummer besteden we hieraan nog de nodige aandacht.

In dit laatste nummer van 2004 wil ik het eens hebben over een ander medium, als uw inmiddels vertrouwde regimentsblad "de Vaandeldrager". Het Garderegiment Fuseliers beschikt immers ook over een eigen regimentssite, een eigen plek op het internet, te vinden op www.fuseliers.net.

Het is ooit begonnen in september 1997, voor internetbegrippen is dat een eeuwigheid geleden. De conservator van het regimentsmuseum bouwde een site om meer aandacht voor het museum te krijgen. Heel bijzonder want grote professionele militair-historische musea, zoals bijvoorbeeld het Legermuseum, waren op dat moment nog niet "on line".

Om nog meer bezoekers te lokken, werd de site snel uitgebreid met informatie over andere historische verzamelingen en musea van de Nederlandse Krijgsmacht. Binnen een jaar was het een referentiepagina geworden voor veel militairhistorisch geïnteresseerden, met zeker zo'n vijftig tot honderd bezoekers.

Regimentssite

De site groeide pas echt uit tot een regimentssite in 2001, bij de grootse viering van het 60-jarig bestaan van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Voor die gelegenheid werd er door een professioneel bureau een speciale intropagina gebouwd. Verder was het mogelijk om je via de site aan te melden voor de grootse reünie in april van dat jaar. De site werd definitief overgedragen



aan de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene. De webmaster van de site, conservator van het museum en tevens hoofdredacteur van dit blad, spendeerde het kerstverlof van 2001 aan een totale nieuwe vormgeving van de site en een grote uitbreiding. De site werd aangepast aan de vormgeving van het oranje/blauwe regimentsboek. Zo ongeveer de hele inhoud van het boek werd op het internet geplaatst. Verder ook informatie over alle verenigingen en een actuele regimentsagenda.

Vrijwilliger

In de zomer van 2003 ging het mis. Door een technisch probleem, bleek het voor mij, de webmaster dus, niet meer mogelijk de site nog bij te houden. Door tijdgebrek is het niet meer mogelijk om me in nieuwe technieken te verdiepen. Hierdoor kan de site niet meer worden bijgehouden, wordt de informatie op de agenda niet meer vernieuwd. Kortom, het hele verhaal staat stil en dat is jammer.

Vandaar dat ik een oproep wil doen voor een nieuwe webmaster voor onze regimentssite. Het moet toch mogelijk zijn om hiervoor binnen de Fuseliergelederen een vrijwilliger te vinden? Iemand die de technische kennis heeft en wat tijd wil spenderen aan het opnieuw op de rit zetten van ons digitale regimentsmedium. Tenslotte zijn de Fuseliers ook al lang op het internet aanwezig en dat moet zo blijven!

Ik wens u veel leesplezier met dit papieren medium maar vooral wens ik u heel fijne feestdagen en een vredig 2005. De Fuseliers in Irak wens ik een goede missie en een behouden terugkeer.

Colofon

Jaargang 20, nummer 72
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2.200 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofredactie:

Hans Sonnemans
e-mail: j.sonnemans@chello.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

Lkol Tim Luiten
Maj Henk de Boer

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
tel. 040-2665662
e-mail: 17painbat.st.sl.stooperszkn02@
rnla.mindef.nl

Vormgeving en druk:

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.,
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
email: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Fotoarchief museum Brigade en Garde
Prinses Irene
Nelleke Swinkels – van de Vorst
17Painbat
Charly Cie GFPI
Sectie Communicatie,
13 Gemechaniseerde Brigade
RVD/Herman van Dam

Coverfoto:

ZKH Prins Bernhard bezoekt
Congleton in 1941

Website:

www.fuseliers.net

Inhoudsopgave

Van de redactie

■ www.fuseliers.net

In memoriam ZKH Prins Bernhard 2

Stichting Brigade en Garde

■ En toch moet ik ook aan vrede denken... 4

Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

- Een volle agenda 5
- Herdenkingen in 2005 7
- Congleton en de KNBPI 8
- Nieuws van de penningmeester 9

In memoriam 9

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene 10

Vierde bataljon GRPI

■ Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI 12

Vijfde bataljon GRPI

■ Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI 14

Zesde bataljon GRPI

■ Sireentje nr. 55 15

Zevende bataljon GRPI

■ Bataljon Berdjalan nr. 53 16

Veteranenzaken 19

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

■ Weet u het nog: KFOR-2 20

Regimentsflitsen

- Van de Regimentscommandant 24
- Regimentsweetjes 27
- De Regimentsmat 28
- Regimentskalender 29

Bataljonsnieuws

- Derde plaats KL Sportcompetitie
en BLS Trofee voor 17 Painbat! 30
- Oefening Medshock 31



In Memoriam

Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard

Tekst: Rudi Hemmes, voorzitter van de vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene



Net voordat deze Vaandeldrager naar de drukker zou gaan werden wij geschokt door het overlijden van onze Prins Bernhard. Het is voor velen van ons alsof wij een dierbaar familielid verloren. Op 24 november heb ik de Prins nog bezocht. Wij spraken over de dood en de Prins zei dat hij er verlangend naar uitkeek als een kind naar zijn verjaardag: het weet dat het komt maar niet precies wanneer. Ik vond hem heel dapper.

Velen van ons kenden de Prins al uit de tijd in Engeland. Anderen kenden hem van na de oorlog. Allen waren onder de indruk van de charmante manier waarop de Prins contacten kon leggen. Hij benaderde je, alsof hij maat onder de maten was. En dat bleek zijn grote passie: gewoon omgaan met elkaar, met wederzijds respect.

In Engeland was hij de steunpilaar van Koningin Wilhelmina. Even overtuigd als Zij, van de overwinning der geallieerden. Het liefst deed hij zelf mee aan de strijd tegen de Duitsers. Wij herinneren ons dat hij meevloog op een missie boven Duitsland, ondanks dat de Koningin het hem had verboden.

Wij zijn dankbaar dat met zijn instemming onze Brigade in Engeland de naam van zijn dochter Irene mocht dragen. Het is duidelijk dat hij onze prestaties met meer dan normale aandacht bleef volgen. Meermalen liet hij blijken dat de wijze waarop de Brigade en later het Garderegiment haar taak vervulde zijn grote bewondering had. De Prins was aanspreekbaar voor problemen. Hij stond altijd klaar om een makker te helpen. Menigeen heeft dat ondervonden toen de Prins tot Inspecteur Generaal van de Krijgsmacht was benoemd.

Wij hadden bewondering voor de wijze waarop hij na de oorlog, op verzoek van de regering, door zijn charmante manier van optreden, in het buitenland deuren wist te openen en geweldige orders wist binnen te halen, waardoor onze economie weer op poten werd geholpen. Ons vertrouwen in hem was enorm. Wij hadden in Engeland al gehoord van zijn gave om fondsen te werven, toen hij het Spitfire - fonds met gigantische bedragen spekte. Toen zijn raadgevers hem in de zeventiger jaren niet waarschuwden voor de consequenties van zijn fondsenwerving bij de vliegtuigindustrie in Amerika, raakte de Prins verzeild in de Lockheedaffaire. Velen van ons bleken wel te begrijpen hoe dat zover kon komen.

Onze algemene gedachte was dat de regering van de Prins had geprofiteerd doordat hij voor het bedrijfsleven enorme opdrachten wist te verschaffen en onze regering nam het niet zo nauw met de wijze waarop dat gebeurde. Toen de Prins deed wat in het bedrijfsleven niet ongevoel was in die jaren, werd hij geofferd door de politiek. Zaken, die terecht op het niveau van de Prins niet door de beugel konden, probeerden wij goed te

praten, want van onze Prins moest men afblijven. Om onze loyaliteit met de Prins te tonen werd na dat Lockheed-drama op initiatief van onze Erevoorzitter een comité opgericht om de Prins op zijn zeventigste verjaardag eer te betonen. De Prins werd verzocht in uniform te verschijnen, maar de Prins zei nee, ik kom in grijze broek, wit overhemd en donkere blazer. Toen werden alle deelnemers aan het eerbetoon verzocht in zo'n zelfde tenue te verschijnen. Van dat moment af werd dit voor ons hèt tenue.

De Prins genoot zichtbaar en wij ook. Elke vijf jaar werd dat eerbetoon herhaald en het enige wat ons spijt was, dat het niet ieder jaar kon worden georganiseerd.

Het verlies van de Prins laat een leegte achter die niet is op te vullen. Wij zijn dankbaar dat wij de

Prins zo lang in ons midden mochten hebben en wij prijzen ons gelukkig dat hem een lange lijdensweg is bespaard. Wij zijn er trots op dat onze Prins in zijn laatste dagen zo dapper en koelbloedig naar het einde heeft toegeleefd.

Wij zullen moeten leren te leven zonder hem, zonder zijn vriendschap, zonder zijn steun, zonder zijn stimulans. Wij moeten het doen met de geweldige herinneringen aan deze grote Generaal en vriend, die wij nooit zullen vergeten.

Wij leven mee met de Koningin en Prinses Irene en de overige leden van de Koninklijke Familie, die gelijksoortige gevoelens zullen hebben. Moge hun de kracht worden gegeven dit verlies te dragen en mogen ook zij in dankbaarheid terugdenken aan een groot man in hun familie en voor ons vaderland.

Ter herinnering aan ZKH Prins Bernhard



"Een nieuw regiment dat om uw vaandel zal worden gevormd en op uw traditie zal voortbouwen" ZKH Prins Bernhard, 13 juli 1945, 's Gravenhage



Sergeant Th. J. van Besouw ontvangt het Bronzen Kruis uit handen van ZKH Prins Bernhard op 13 juli 1945, bij het formele afscheid van de Irene Brigade in 's Gravenhage



ZKH Prins Bernhard onderscheidt het vaandel van de Irene Brigade met de Militaire Willemsorde der 4e Klasse, bij dezelfde gelegenheid.

Stichting Brigade en Garde

En toch moet ik ook aan vrede denken...

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Op het moment dat ik dit schrijf heb ik zojuist via de radio vernomen dat Arafat afgelopen nacht is overleden; wordt er naar aanleiding van de vorige week vermoorde cineast van Gogh nog steeds druk gediscussieerd in de media en staat mijn lokale Radio-West bol van emoties over het oppakken van vermeende terroristen in het Laakhavenkwartier in Den Haag. En toch moet ik ook aan vrede denken: het is immers Kersttijd als u het laatste nummer van dit jaar zult ontvangen. Hoe de onmiddellijke toekomst er in het Midden Oosten en in ons eigen landje zal gaan uitzien is koffiedik kijken, maar als Fuselier is over het thema vrede - Irene! - nog wel wat te zeggen.

Herdenking van de bevrijding WO II

We herdenken in 2004-2005 de 60-jarige bevrijding; de herdenkingen in Normandië waren slechts een - weliswaar indrukwekkend - startsein van een hele serie herdenkingen over een periode van bijna een jaar, waarin tot nu toe onze Oudstrijders van de KNBPI en het Regiment acte de présence gaven in o.a. Beringen, Tilburg en

Bergen op Zoom. Ik trek de lijn ook nog even door naar volgend voorjaar, waarbij ik denk aan de de-filés te Wageningen (laatste keer?) en Den Haag. Allemaal momenten waar bij veel van de veteranen nog wel eens gedachten zullen opborrelen over de vrede, die zij toen mede tot stand hebben gebracht en datgene wat er van geworden is. Emoties genoeg denk ik om tijdens de donkere dagen rond de Kerst nog eens bij stil te staan.

Charly Compagnie in Irak

Als we over vrede nadenken, mogen we zeker niet onze mannen en vrouwen van de C-compagnie van het bataljon vergeten die, als onderdeel van SFIR 5, juist in deze periode hun moeilijke taak hebben te vervullen in Irak. We lezen, horen en zien dagelijks hoe kwetsbaar de situatie in dat land is en ik neem aan dat het voor iedereen duidelijk zal zijn dat niet alleen zij tijdens de feestdagen eenzaam zullen zijn, maar vooral ook hun thuisfront. Wees er van overtuigd dat vele regimentsgenoten aan jullie denken en jullie allen een behouden terugkeer en hereniging toewensen.

Afscheid PBC majoor Andy van Dijk

Emoties waren er ongetwijfeld ook bij het afscheid dat we hebben genomen van majoor Andy van Dijk, de plaatsvervangend commandant van het bataljon. En niet alleen bij hem zag ik. Hij heeft een sleutelrol gespeeld binnen het regiment. Je kunt als stichting of als commandant allerlei leuke dingen verzinnen, maar ze moeten ook nog (gecoördineerd) worden uitgevoerd. Hij was de regimentscoördinator en dat heeft hij met verve gedaan, waarvoor wij hem allen zeer dankbaar mogen zijn. De stichting neemt geen afscheid van hem, want hij blijft de "jonge" veteranen vertegenwoordigen.

Rest mij nog u en allen die u lief zijn gezegende Kerstdagen toe te wensen en een voorspoedig en vooral gezond 2005.



Herdenking in Tilburg

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene



Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Penningmeester: H. van Beers, Pr. Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan, sociaal medewerker: Fr. Bakx, Postbus 80, 4840 AB Prinsenbeek.
Adreswijzigingen kunt u in het vervolg sturen aan: Nelleke Swinkels - van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best of nellekeswinkels@planet.nl
Gironummer 1.999.533, "Ver. van Oud Strijders v.d. Kon. Ned. Brigade Prinses Irene"

Een volle agenda!

Tekst: Rudi Hemmes, voorzitter van de vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Het waren voor velen van ons drukke dagen in september en oktober. Heel Brabant was 60 jaar geleden bevrijd en dat wilden de Brabanders wel weer vieren. Wij waren vertegenwoordigd op de grote herdenking in Oosterbeek, waar ook Hare Majesteit Koningin Beatrix aanwezig was, verder in Overasselt, in Best, in Eindhoven, in Thorn, in Oirschot, in Bergen op Zoom en in Tilburg. De viering varieerde van een herdenkingsconcert of een kerkdienst tot een driedaagse happening met defilé en eindfeest. Hoe het ook gevierd werd, het was duidelijk dat de oud-strijders van de Prinses Irene Brigade meer dan welkom waren. Het was dan ook een voorrecht om erbij te kunnen zijn. Je



In Tilburg reden oud-strijders mee in legervoertuigen uit WOII

merkt wel dat, zelfs bij zulke gelegenheden, het aantal leden van onze vereniging dat hierbij aanwezig kan zijn sterk afneemt.

Nog meer evenementen

Onze vereniging was ook vertegenwoordigd bij de dodenherdenking van het Regiment Stoottroepen Prins Bernhard en bij de reünies van het 4^{de} en 6^{de} Indië Bataljon Prinses Irene. Wij waren vertegenwoordigd bij de 50ste verjaardag van aalmoezenier van Lieverloo (Jan voor zijn vrienden en dat zijn er nogal wat) en wij waren bij onze Fuseliers als er wat te gedenken was. Dat was op de Regimentsborrel van 21 oktober, waar wij afscheid namen van de PBC, majoor van Dijk (Andy voor een heleboel mensen) Hij was regimentscoördinator en hield zich daardoor veel met onze vereniging bezig. Andy deed dat steeds op een erg prettige manier. Hij stond altijd voor ons klaar en wij hebben hem daarvoor dan ook hartelijk bedankt. Zijn opvolger is majoor



Herdenking in Oirschot

Duvekot, die wij nog kennen uit de tijd dat hij commandant was van de A-Compagnie waarvan de mannen en vrouwen op het strand van Arromanches in juli '92, als eersten van het 17^{de}, het invasiekoord kregen uitgereikt. Wij wensen Marcel in zijn nieuwe functie heel veel succes en erg veel plezier.

Koorden, uitzendkaars en afscheid voor de C-Compagnie

De C-Compagnie is, ingedeeld bij het Bataljon Grenadiers, vertrokken naar Irak. Wij hadden de laatste dagen van hun verblijf in Oirschot meer dan normaal contact. Er werden koorden uitgereikt en bij hun vertrek heb ik de mannen en vrouwen namens u allen een goede reis, een vredig verblijf in Irak en een behouden thuiskomst toegewenst.

Zoals wij ook bij uitzendingen in het verleden deden heb ik aalmoezenier Ron van de Vring een uitzendkaars meegegeven om bij elke passende gelegenheid te ontsteken. Nelleke Swinkels en ik staken, namens het thuisfront, vóór het vertrek de kaars aan. Ik heb daarbij de hoop uitgesproken dat de kaars licht in de duisternis van het uitzendgebied zal brengen en dat ons licht in Irak de Fuseliers de kracht geeft hun moeilijke taak goed uit te blijven voeren.



Moge deze kaars de band met het thuisfront levend houden...

Elders in deze Vaandeldrager vindt u het adres, waar u onze Fuseliers kunt schrijven. Wij wijzen u geen namen meer toe van Fuseliers in het uitzendgebied. In het verleden is gebleken dat dan de een veel post ontvangt en de ander niets. Als u aan "een Fuselier" schrijft, zorgt de Commandant ter plaatse voor een goede verdeling. En krijgt u antwoord dan kunt u zelf het contact met die Fuselier onderhouden.

Begin november waren Frans van der Meeren en ik bij de herdenking van onze, in Wolverhampton begraven, Brigademakkers. Sinds 1946 wordt die herdenking elk jaar georganiseerd door de Wolverhampton Branche van de Royal British Legion. Het was dit jaar weer een aangrijpende gebeurtenis. Wij zijn the Royal British Legion in Wolverhampton dankbaar voor de organisatie van die jaarlijkse herdenking, die wij zeker ieder jaar zullen blijven bijwonen. En het Regiment zal die traditie blijven voortzetten als wij daartoe niet meer instaat zijn. Voorlopig achten wij dat echter nog niet aan de orde.



Jaarlijkse herdenking in Wolverhampton

Een week later werd de herdenking in Congleton bijgewoond. Over de banden met onze "geboorteplaats" vindt u elders in dit blad een artikel van ons erelid Tony Herbrink.

Op 21 november was het bestuur getuige van de uitreiking aan Tony Herbrink van de Pauselijke onderscheiding "Ridder in de Orde van Sint Sylvester" in welke orde Tony was benoemd wegens zijn vele verdiensten. Nadrukkelijk werd bij de uitreiking vermeld dat Tony in de oorlog naar Engeland was gegaan om Europa te helpen bevrijden en dat hij zich ook in de Prinses Irene Brigade voor anderen had ingezet. Wij wensen Tony van harte geluk met deze welverdiende hoge onderscheiding en wij hopen dat hij die nog heel lang in goede gezondheid mag dragen.

Als u de nieuwe agenda al in gebruik hebt genomen, noteert u dan alvast even dat onze verjaardag wordt gevierd op vrijdag 7 januari. En de eerste helft van mei wordt heel druk. Noteert u maar vast:

- 5 mei Wageningen;
- 8 mei herdenking Den Haag;

- 12 mei reünie in Oirschot.

Natuurlijk komen er ook nog Regiments-activiteiten in 2005, waar u van harte welkom bent. Er zullen regimentsborrels zijn, er zullen beëdigingen zijn; er zullen koorden worden uitgereikt en de C-Compagnie komt terug uit Irak. Ik hoop dat velen bij deze activiteiten aanwezig zullen zijn en ik zal zeker naar u uitkijken.

Maar eerst komen de kerstdagen en de jaarwisseling. Ik wens u namens het bestuur van de KNBPI allen goede kerstdagen toe en een gezellige jaarwisseling en moge 2005 voor u en allen die u dierbaar zijn een gelukkig maar vooral gezond jaar worden.



Tony Herbrink wordt gefeliciteerd door Regimentscommandant Overste Tim Luiten

Herdenkingen in 2005

Tekst: Frans van der Meeren

In de bijdrage van de voorzitter heeft u al kunnen lezen dat er ook in het voorjaar van 2005 weer talloze herdenkingen zijn. De secretaris verzoekt u vriendelijk om hem schriftelijk te laten weten of u aanwezig kunt zijn. Secretariaat: Noordsingel 23, 4611 SB, Bergen op Zoom

5 Mei 2005 - Defilé te Wageningen

Viering van de ondertekening (60 jaar geleden) van de capitulatievoorwaarden door de Duitse bezetter in hotel "de Wereld" te Wageningen. Opgave: zo spoedig mogelijk, uiterlijk vóór 6 maart met vermelding van het aantal personen en of u komt met openbaar vervoer, dan wel op eigen gelegenheid.

8 mei 2005 - Defilé te 's Gravenhage

Op 8 mei 1945 kwam, de Kon. Ned. Brigade "Prinses Irene" de eer toe, als eerste geallieerde eenheid, onze Residentie binnen te trekken. Opgave: vóór 1 april met vermelding van het aantal personen dat aanwezig zal zijn.

12 mei 2005 - Reünie (Genm. de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot)

Opgave: vóór 1 april, met vermelding van het aantal personen, of u komt met openbaar vervoer of op eigen gelegenheid en of wij rekening moeten houden met een dieet. De kosten van de reünie bedragen €5,- per persoon. U kunt dit bedrag overmaken op giro 1.999.533 t.n.v. Ver. Van Oud Strijders v.d. Kon. Ned. Brigade Prinses Irene.

Schrijven met Fuseliers in Irak

Zoals u al in de bijdrage van de voorzitter hebt kunnen lezen wordt het door de fuseliers in Irak erg gewaardeerd als zij post van oud-strijders ontvangen.

U kunt als volgt adresseren:

NAPO nr. 180

Aan een Fuselier in Irak

t.b.v. 1 (NL) BG Ch. Cie SFIR 5

3509 VZ Utrecht

Congleton en de Koninklijke Nederlandse Brigade

Tekst: Tony Herbrink, kol der Fuseliers b.d.

Congleton in Cheshire, Engeland, is de plaats waar de wieg van de Koninklijke Nederlandse Brigade eens stond in 1941, met als geboortedatum 11 januari 1941. Voor sommigen van ons is Congleton een belangrijke plaats, omdat zij daadwerkelijk op Congletonse bodem hebben gestaan, zelf als het ware aldaar in 1941 in de wieg lagen van de Brigade. Voor anderen is die gevoelsmatige band minder of zelfs niet aanwezig, omdat zij eerst later leden werden van de in 1941 in Congleton geboren Brigade. Hun band is niet meer en niet minder dan de wetenschap dat “de roots” van de Brigade in Congleton liggen.

Hechte band

In de loop van de afgelopen 60 jaren is er een hechte band ontstaan, die door Congleton wordt gekoesterd. Het jaarlijkse contact is bijna vanzelfsprekend samen gaan vallen met de in het Verenigd Koninkrijk gehouden Herdenkingsdag van de gesneuvelden van de 1^{ste} en de 2^{de} wereldoorlog, zijnde op of rond 11 november. Dit jaar, 2004, viel die herdenkingsdag of contactdag op 14 november. Frans Bakx en ik waren weer ter plaatse als vertegenwoordigers van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”.



Herbrink en Bakx samen in de jeep tijdens de herdenking van Tilburg

Veel jongeren aanwezig

De deelname aan de herdenkingsceremonie was groot. Het aantal jongeren was aanmerkelijk groter dan vorige jaren. Dit was te danken aan een door het gemeentebestuur opgezette actie voor de scholen, waar duidelijk werd gemaakt waarom en waarvoor deze herdenkingsdag wordt gehouden. Gedurende de kerkdienst werd indringend ingegaan op de prijs, die betaald is voor het herkrijgen van de vrede en de vrijheid. Duidelijk werd gesteld dat een samenleving niet kan functioneren wanneer de vrijheid geen grenzen kent, wanneer er alleen maar sprake is van: “ikke, ikke, ikke en de rest kan stikken”. Het was voor ons duidelijk dat niet alleen Nederland te kampen heeft met de afname van tolerantie.

De leiding van de stad Congleton en verschillende jongerenorganisaties gaven later op de dag in korte toespraken uitdrukkelijk te kennen dat de aanwezigheid van Oud-strijders van de Brigade en leden van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene zeer wenselijk is en blijft.



Tony Herbrink marcheert door Congleton tijdens de monumentenreis in 2001

Nieuws van de penningmeester

Tekst: Henk van Beers

Ook in het nieuwe jaar zal uw penningmeester overgaan tot het innen van de contributie. Bij diegenen die ons inmiddels gemachtigd hebben zal het bedrag van €10,- op of omstreeks 15 februari 2005 automatisch worden afgeschreven.

Onze leden die geen automatische incasso hebben afgegeven wil ik vragen om zelf weer pen en papier ter hand te nemen en de verschuldigde contributie van €10,- over te maken naar het welbekende gironummer.

Hoewel ik het niet altijd even leuk vindt, is het de taak van de penningmeester er op te blijven hameren dat u tijdig uw bijdrage aan onze vereniging overmaakt

Betaling door leden in het buitenland

In het vorige nummer heb ik iets geschreven over het gebruik van IBAN nummers voor onze leden in het buitenland. Het blijkt dat hier toch nog hoge kosten aan verbonden zijn dus wil ik u vragen om hier bij nader inzien geen gebruik van te maken. U kunt vanuit het buitenland op dezelfde manier betalen als u voorheen deed. Stuur ons gewoon "papermoney" van het land van herkomst, doe het in tinfoiled paper en de penningmeester zal het dan in Nederland verwerken.

Dus... Even de schouders rechten, uit de schuttersput komen en dat papiertje invullen of iets in een enveloppe steken en verzenden. Niet geschooten – altijd mis geschoten!

In memoriam



Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

Mw. P.de Jongh
H. Bergsma
G. Boekhoorn
J.v.d. Boomen
H. Verbruggen
A. te Grotenhuis
H. de Vries
J. Jansen
J. Kuit

april 2003
22 september 2004
27 september 2004
29 september 2004
22 oktober 2004
07 november 2004
17 november 2004
29 november 2004
29 november 2004

Australië
Enschede
Nijmegen
Canada
Canada
Hierden
Amerika
Beerta
Doorn

Vierde Bataljon GRPI

H. Meinderts (Staf Cie- MT)

15 oktober 2004

Wergea (Fr)

Vijfde Bataljon GRPI

F. van den Broek

05 oktober 2004

Veenendaal

Zesde Bataljon GRPI

G.A. van Dalen
A.J. Steenvoorden

26 september 2004
08 oktober 2004

Rotterdam
Heemstede

Zevende Bataljon GRPI

H.J. Scherpenzeel (Cdt. 3e Cie)

23 oktober 2004

Australië

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene



Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW ZEVENAAR
0316 524002

Terugblik op het laatste kwartaal van 2004

Tekst: Wim ter Horst

Nieuwe vertegenwoordiger in het algemeen bestuur

In Vaandeldrager nr. 71 is in het "In Memoriam" vermeld dat de heer P. Kranenburg (3e Bat. GRPI) op 13 augustus 2004 is overleden. De heer P. Kranenburg was algemeen bestuurslid van onze vereniging. Het gevolg van dit overlijden is echter, dat het 3e Bataljon GRPI niet meer in het bestuur van de vereniging is vertegenwoordigd, hetgeen ingevolge onze statuten wel noodzakelijk is. Wij hebben het bestuur van 3 GRPI inmiddels verzocht om een plaatsvervanger aan te wijzen.

Commando-overdracht

Op 20 augustus was het dagelijks bestuur en enkele leden van onze vereniging aanwezig bij de commando-overdracht en hebben wij afscheid genomen van Overste Harold Jacobs en zijn vrouw en kennis gemaakt met de nieuwe Regimentscommandant Overste Tim Luiten en zijn charmante vrouw Karin. Namens de vereniging heeft de voorzitter Harry Vleeming een welluidende toespraak gehouden en werd aan de scheidende commandant dank gezegd voor zijn betrokkenheid bij de Indië Bataljons en het vele werk, dat hij de afgelopen jaren voor ons heeft gedaan. Deze dankwoorden gingen vergezeld van een fles Calvados.



Bloemen voor de echtgenotes
van de gaande en komende
Regimentscommandant

Mevrouw Miranda Jacobs kreeg een boeket bloemen aangeboden als dank voor de steun die zij haar man altijd heeft verleend. Als een warm gebaar van welkom werd aan mevrouw Luiten eenzelfde boeket overhandigd. Op een humorvolle wijze werd de nieuwe commandant verteld, dat hij de Calvados eerst nog moest verdienen.

Herdenking in Eindhoven

Op zaterdag 18 september was de Parade Eenheid van onze vereniging present in Eindhoven om daar deel te nemen aan de parade ter herdenking van de bevrijding van Eindhoven, zestig jaar eerder.

Tegen vier uur kwamen de deelnemers aan het defilé geleidelijk aan bijeen, op het terras van de Treffer op de kazerne in Oirschot. Inderdaad op het terras, want aangezien het zaterdag was, was het gebouw zelf gesloten. Het weer werkte echter goed mee en er kon lekker worden bijgepraat, voordat we tegen vijf uur naar de eetzaal gingen voor een maaltijd. Er waren maar weinig dienstdoende militairen aanwezig en niemand wist eigenlijk precies wat - en op welke manier - er iets geregeld was. Het leek allemaal een lekker chaotisch geheel, maar zoals gewoonlijk kwam alles op zijn pootjes terecht. De bussen kwamen op tijd en wij waren op tijd in Eindhoven, om daar nog heel lang te moeten wachten, voordat er enige beweging in het geheel kwam.

Het defilé met oude voertuigen was dit jaar heel erg lang en pas daarna kon voor ons het defilé richting stadhuis beginnen. Na de ceremonie op het plein met speeches en het ontsteken van de vlam, werd het geheel afgesloten met een enorm drumconcert door "Slagerij Van Kampen".

Om tien uur stonden de bussen weer voor ons klaar en werden we teruggebracht naar Oirschot, van waaruit iedereen weer naar zijn eigen woonplaats vertrok.

Onthulling monument

Op vrijdag 8 oktober werd het monument op zijn nieuwe standplaats officieel onthuld. Namens de vereniging waren daarbij aanwezig de vice-voorzitter F.Mulder, AB-lid J.Beckers en het lid P.Bouman.

Afscheid PBC Andy van Dijk

Op 21 oktober werd afscheid genomen van de vertrekkend Plaatsvervangend Bataljons Commandant Majoor Andy van Dijk. Dit gebeurde, op zijn verzoek, op een informele wijze tijdens

een reguliere regimentsborrel in de regimentsmess Congleton. Het dagelijks bestuur van de vereniging was hierbij weer voltallig aanwezig en Harry Vleeming heeft hem in een toespraak dank gezegd voor alle goede contacten met onze vereniging en zijn zeer gewaardeerde zorg voor bijvoorbeeld onze reünies. Als dank werd hem een stoffelijke blijk van waardering in de vorm van een kistje wijn aangeboden.

Tot slot

Rest mij nog te vermelden, dat het DB (minimaal) 4x maal per jaar vergadert en dat de meest recente vergadering heeft plaats gevonden op 19 oktober 2004. De notulen van de vergadering zijn, zoals gebruikelijk, naar alle vijf aangesloten bataljons verzonden.

Als afsluiting wil ik graag alle leden van de Irene Indië Bataljons en alle lezers van de Vaandeldrager, alsmede allen die hen lief en dierbaar zijn, heel Goede Kerstdagen en een heel Voorspoedig Nieuwjaar toewensen en de hoop uitspreken dat de vredige gedachte die van Kerst uitgaat voor u allen bewaarheid mag worden.



Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

S F M O

De Vereniging van Oud Strijders Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene ontvangt jaarlijks een subsidie van bovengenoemde stichting.

Deze stichting verkrijgt haar middelen uit de opbrengsten van de **Bank-Giroloterij**.

Uw deelname aan deze loterij wordt vanaf deze plaats dan ook van harte aanbevolen.

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment



1946-1950

Reünie Commissie

4^e Bataljon

Secretariaat:

Nic. Beetsstraat 29

6901 LW Zevenaar

0316 524002

Bataljonsreünie was stijlvol en geslaagd

Tekst: Theo van Alst

Om 11 uur kon waarnemend voorzitter J. Blom, in onze Indië tijd luitenant van de 4^e compagnie (Kattekamp) ruim 175 reünisten welkom heten. Hij deelde mede, dat de voorzitter Juan Kersse-makers deze week zijn gouden huwelijksfeest vierde met zijn familie in het buitenland, zodat hij vandaag, op verzoek, alle honneurs waarnam. Verheugd kon hij de afgevaardigden van de Prinses Irenebrigade, alsmede van de andere Indië bataljons welkom heten.

Ook de nieuwe regimentscommandant Overste Tim Luiten was, met echtgenote, -als eregast - zeer welkom.



"Uw aanwezigheid is de voortzetting van diepgewortelde Irene tradities"

Overste Luiten vond het prettig zoveel "oudgedienden" aanwezig te zien en zag hierin een voortzetting van de diepgewortelde Irene tradities. De secretaris deed hierna enkele mededelingen van huishoudelijke aard betreffende het verdere verloop van deze dag. Hij vond het jammer, dat deze keer geen familieleden van onze gesneuvelden aanwezig konden zijn. Hij suggereerde dat, indien men familieleden kent, dezen van harte welkom zijn op onze reünie; aanmelden uiteraard via het reünie comité.

Hierna volgde het dodenappel met kranslegging om onze 42 achtergebleven sobats op waardige wijze te herdenken. Dit vond plaats bij het, naar een nieuwe plaats overgebrachte, monument.

Waarnemend voorzitter Blom hield een stijlvolle speech waarvan iedereen onder de indruk was. Het blazen van de Last Post, een minuut stilte en de aanwezigheid van de Vaandelwacht en een peloton actieve militairen is altijd indrukwekkend. Hierna kon iedereen die dat wilde een kijkje gaan nemen in het Museum Brigade en Garde.

Terug in de Kempenzaal ontving iedere veteraan een kaart (A4 formaat) van Semarang en omgeving met een beschrijving van onze tijd daar in juli -september 1947.

Deze kaart gaf voldoende stof tot herinneringsverhalen. Ook vorig jaar had de reüniecommissie een kaart met overzicht uitgegeven, toen van Oost Java. Daar vertoefden wij tot 1950.

De rijstmaaltijd liet zich goed smaken, waarna bijna iedereen nog geruime tijd gezellig bijeen bleef in de Kempenzaal.

De volgende bataljonsreünie is gepland op donderdag 6 oktober 2005, natuurlijk weer in Oirschot. Noteer deze datum al vast in Uw agenda!

Reünie Parade - eenheid Indië Bataljons

Tekst: Theo van Alst

Op donderdag 25 november kwamen de veteranen van onze parade-eenheid met hun partners bijeen in de Kumpulan van Huize Bronbeek te

Arnhem. Allen beleefden een erg gezellige dag met een uitstekend verzorgde rijstmaaltijd.

Commandant Martin Karens opende met een hartelijk welkomstwoord en hoopte, dat wij ook in 2005 acte de presence kunnen geven in

Wageningen op 5 mei (Hemelvaartsdag) en ook in Eindhoven op 18 september. Waar wij nog meer verwacht worden zal later bekend worden gemaakt. Door Jaap Regts werd een uitstekende bingo verzorgd, er werd om een massa nuttige prijzen gespeeld, zo zelfs, dat ieder wel iets mee naar huis kon nemen.

Ik mocht als secretaris van onze vereniging in mijn toespraak benadrukken dat we vooral de Irenetraditie om onze gesneuvelden in Nederlands Indië te blijven herdenken, voort te zetten. Dit gebeurt onder meer door jaarlijks kransen te leggen op de erevelden op Java, in Roermond op 7 september, tijdens een reünie van een van de Indiëbataljons in Oirschot of tijdens de viering van de verjaardag van het Regiment ieder jaar, begin januari. Ook heb ik gesproken over de te houden reünies in de nabije toekomst nu wij allen zo tegen de tachtig beginnen te lopen.

Tijdens de jaarvergadering van de vereniging is hier ook over gesproken. Het is misschien mogelijk dat een paar reüniecommissies samen eens een reünie organiseren, om nog weer later alle Indiëbataljons samen te voegen en de organisatie van een reünie door het parate bataljon in Oirschot uit te laten voeren.

Met een applaus onderstreepten de aanwezigen deze gedachtegang.

De secretaris verzocht verder ons mooie blad "De Vaandeldrager" te blijven steunen, zodat dit Regimentsblad nog jaren lang kan blijven verschijnen.

De Regimentscommandant onderzoekt of het mogelijk is alle 94 namen van de gesneuvelden van alle vijf Indiëbataljons in Roermond op plaquettes te laten vermelden.

Begin december is er een bijeenkomst bij de Inspecteur-generaal der Krijgsmacht in Hilversum om te bezien hoe de herdenking van de capitulatie in Wageningen en het défile er in de toekomst uit zullen zien en ook wat de Veteranendag in juni op de verjaardag van ZKH Prins Bernhard zal gaan inhouden.

In de namiddag bracht een uitstekend duo, "Suara Gembira" genoemd, zeer gezellige muziek. Het was een zeer geslaagde bijeenkomst.



Suara Gembira, synoniem aan gezellige muziek

Beste Wensen

De reüniecommissie van het 4e bataljon GRPI wenst u allen heel goede Kerstdagen en een Voorspoedig en vooral gezond Nieuwjaar.



Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI



Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:
H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans
Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,
tel. 0475-404404
ine.speelberg@home.nl

Aan onze oproep om kopij voor de Vaandeldrager te leveren, heeft Cor Karels voldaan door ons zijn, in dichtvorm, geschreven dagboek van onze reis naar Indië voor publicatie vrij te geven.

Onze hartelijke dank voor dit kostelijk verhaal dat wij niet in een keer kunnen opnemen maar in enkele edities zullen publiceren.

Per Kota Inten naar Indië

Tekst: C. Karels

Eindelijk brak de dag dan aan
Dat wij scheeps zouden gaan
Het Regiment Irene gaat met de Kota Inten
Naar ons schone Insulinden
Ook ik kon de dagen niet meer rekken
En zal vandaag dan moeten vertrekken
De dag tevoren werd ik nog gedegradeerd
Omdat ik te laat van verlof was teruggekeerd.
's Morgens vroeg om halfvijf
't Bed uit, en je kleren aan je lijf.
Toen was 't nog heel wat pakken
In de koffers, tassen en plunjezakken.
En na 't eten om zeven uur zou 't zijn,
Stonden we aangetreden op 't kazerne plein.
Er was nog veel te doen, maar dat mocht niet baten
Dat we om half negen liepen door Arnhems straten.
Toegejuicht, met veel geluid,
Liepen we de straten uit.
In de trein maakten wij veel gijn
Al kon deze gijn geen ware vreugde zijn.

In Rotterdam gearriveerd
Werden wij, 't ging gesmeerd
De trein uitgedirigeerd.
In de loods kregen we koek,
En koffie in 'n kop
Toen gingen wij de valreep op.
Dat was 'n hele sjouw
M'n schouders waren blauw.
Van 't bokkentuig, o jee!
Dat sjouwen viel niet mee.
Daarna zag men de hele Cavalcade,
De ruimen binnen stappen
Elkaar op de tenen trappen.
En zakten toen omlaag

Met 'n deining in hun maag.
Nu zal 't ogenblik aanbreken
Dat we Holland voor 't laatst bekeken
En ja, om half negen
Ik had net op m'n krib gelegen
Ging de boot al van de wal.
Toegejuicht door velen, ouders en verloofden,
Men zag niets dan hoofden.
Tot allen uit 't gezicht verdwijnen
En niets anders overblijft,
Dan de lichtjes die nog schijnen.

Al spoedig is de schuit
De pieren van Hoek van Holland uit.
En komen we in volle zee.
Maar dat valt voor 't eerst niet mee.
Vele waren gauw van streek
En zagen om de neus wat bleek.
Men kan haast niet op de benen staan
Sommige zijn direct naar bed gegaan.
Maar anderen staan aan dek te kijken,
En zien er uit als levende lijken.
Wij varen!
Na enkele jaren
Zullen we weer, naar deze baren staren.
Maar hopelijk met geen gedein
Zoals nu de feiten zijn,
Veel gehots, geklots en ...gekots.
Vieze boel, beroerd gevoel
Veel gespoel.
Misselijkheid, aanstekelijkheid
Slaperigheid, bedtijd!

De volgende morgen
Waren er voor vele zorgen.
Om hen die achter bleven.
Maar ja, zo is nu eenmaal 't leven.
Aan stuurboordkant
Zagen wij de krijtrotzen van Engeland?
Het was 'n "splendid sight"
Ze vertelde me het was "The Isle of Wight".
Maar na enkele uren
Zaten wij weer naar niets dan zee te turen.
Deze dag was om te wennen
En het schip eens te verkennen.
Een ieder merkte al gauw
Dat 't hier benauwd wezen zou.
We zitten hier met 9200 benen
De L.S.K., Mariniers en Irene.
Ook mannen van K.N.I.L. en Marine
Gaan mee om 't Vaderland te dienen.
's Avonds bij 'n winterachtig windje
Krijgt de lucht 'n ander tintje.
Wat we dan nog zien is heel duntjes
In de verte wat lichtpuntjes.
Dat is de kust van Frankrijk
Waar je nu nog tegen opkijkt,
Cherbourg en Brest,
Maar ik kruip in m'n nest!

Wordt vervolgd!



Contactblad van het 6e Bataljon Garderegiment “Prinses Irene”

Reüniecomité

Het reüniecomité wordt gevormd door:

Jan Elbers, Kluzeweg 264, 6815 EJ Arnhem,
tel 026-3514227.

Harry Vleeming, St. Willibrorduslaan 8, 6931 ES
Westervoort tel.026- 3118271.

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX

Doornenburg. tel. 0481-423410.

Fred Muskee, Eilandplein 266, 6922 EP Duiven.
tel. 0316- 280014.

Rekening bij de Rabobank, Arnhem onder nr.
15.86.65.996, alsmede een girorekening onder nr.
19.30.405. Beide rekeningen staan ten name van
Reüniecomité 6e Bat. GRPI



Woord van welkom
door Jan Elbers

Terugblik op onze 18de reünie

Tekst: Jan Elbers.

In het vorige nummer van de Vaandeldrager heb ik me nogal negatief uitgelaten over het aantal aanmeldingen voor de reünie. Slechts 60 mensen hadden zich aangemeld. Ook in mijn welkomstwoord op deze reünie heb ik hier uitgebreid bij stil gestaan. De leden van het comité hebben tijdens de reünie bij de aanwezigen geïnformeerd of zij voorstander zijn van een jaarlijkse reünie of een andere mening hebben. Het resultaat van deze enquête was dat de voorkeur uitging naar een jaarlijkse reünie, mede gelet op onze leeftijd. Na overleg in het reüniecomité hebben we besloten om jaarlijks een reünie te organiseren met als voorwaarde, dat er zich minimaal 100 personen aanmelden.

De eerstvolgende reünie zal worden gehouden op donderdag 29 september 2005.

Dit kunt u nu reeds in uw agenda vermelden.

Reacties van sobats over de reünie

Piet Peters:

De opgave van deelnemers was erg laag, maar toch met kunst en vliegwerk waren er ruim 100 vrienden aanwezig. Buiten was het nat en kil. Vooral tijdens de herdenking was dit onaangenaam. Het monument is verplaatst in verband met de bouw van legeringgebouwen op het heliveld. De herdenking werd op gepaste wijze uitgevoerd met Vaandel, Vaandelwacht en hoornblazer. Hierna terug naar de warme Kempenzaal, waar het al spoedig een soort familiefeestje leek te worden. Dat men nog op een reünie kan zijn is een reden om tevreden te zijn en om nog te behoren tot de sterken, die op deze dag ziekte en kwalen vergeten. Na informatie bij de aanwezigen over handhaving of vermindering van een jaarlijkse reünie, bleek het merendeel te kiezen om elk jaar bijeen te komen en dit niet te veranderen. De opgave voor volgend jaar zal het bewijzen. Maar uit ervaring weten wij hoe kwetsbaar we zijn en elke dag, die we beleven, is een reden tot dankbaarheid. En nu maar hopen dat we elkaar het volgend jaar zullen weerzien in gezondheid en met voldoende energie.



Defilé langs het monument

F. Storm:

Wij zijn 's morgens heel vroeg uit Amsterdam vertrokken om ons naar Oirschot te begeven voor de jaarlijkse reünie van ons bataljon, alweer de 18de.

Bij aankomst in Eindhoven werden wij begroet door de fuseliers van ons Regiment. In de Kempenzaal werden wij verwelkomd door de leden van het reüniecomité en uitgenodigd voor koffie met een Brabants worstenbroodje. Na de opening door Jan Elbers, werd het woord gevoerd door de nieuwe Regimentscommandant, die de veteranen hartelijk welkom heette op de kazerne.

Hierna werden onze achtergebleven sobats herdacht. Dit was een indrukwekkende plechtigheid. Om 14.00 uur werden wij vergast op een heerlijke nasimaaltijd die ons voortreffelijk smaakte en waarvoor het keukenpersoneel een grote pluim verdiende.

Tegen 16.00 uur gingen we weer richting Amsterdam en keken voldaan, maar erg moe, terug op een zeer mooie dag en maakten het voorname om bij leven en welzijn, het volgend jaar weer aanwezig te zullen zijn.

Het reüniecomité wil beiden sobats hartelijk danken voor hun ervaringen met betrekking tot de laatst gehouden reünie. Wellicht kan dit voor de "wegblijvers" een stimulans zijn om op een volgende reünie ook aanwezig te zullen zijn.

Tenslotte

- doen wij onze groeten toekomen aan onze sobats in het buitenland.
- wensen wij onze zieken een spoedig algeheel herstel toe.
- wensen wij u allen heel goede Kerstdagen en een Voorspoedig Nieuwjaar
- eindigen wij met de hartelijke groeten van:
Harry, Piet Fred en Jan.



Nieuws van het Zevende Bataljon, Bataljon Berdjalan

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,

Jo van der Weerd, Voorzitter, Houttuinen - Noord 33, 7325 RE Apeldoorn, tel. 055-3662338,
Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207,
Email: wg.terhorst@chello.nl,

Willem Bruger, Europalaan 62, 6991 DD Rheden, tel. 026-4953186

Teus Meijer (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland), Orchislaan 10
3233 VE Oostvoorne.

Postbankrekening: 4347 en Bankrekening 53.25.29.650, beiden ten name van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Van de voorzitter

Tekst: Jo van der Weerd

Nieuwe penningmeester

We hebben u er een aantal malen op gewezen, dat

het bestuur onderbezet is en dat wij op zoek zijn naar een bestuurslid die de taak van penningmeester op zich wil nemen.

In het laatste nummer van "De Vaandeldrager"

heb ik gezegd dat één sobat heeft gereageerd op onze oproep. Ik kon toen de naam nog niet bekend maken omdat een en ander nog geen vaste vorm had. Inmiddels zijn we verder gevorderd en kunnen we mededelen dat Gijs Spaargaren onze nieuwe penningmeester is geworden.

Hij woont, samen met zijn vrouw, aan de J. van Galenlaan 38 te Voorschoten.

Als u wat meer hoort over zijn dienstdienst zullen velen van u zich hem nog wel herinneren.

Gijs kreeg in Nederland een opleiding voor radiowaarnemer in een carrier. Omdat in Indonesië deze gevechtsvoertuigen niet in gebruik waren, werd een andere taak voor hem gezocht.

In Padang werd Gijs tijdelijk chauffeur en oppasser bij veldprediker C. Glaubitz, omdat de vaste kracht, wegens ziekte, niet in staat was dit werk te doen. Op Nieuw Guinea werd hij gelegeerd in Hollandia-Ifar. Voor zijn militaire dienstdienst werkte Gijs op kantoor bij een bank. Van de kennis die hij daarbij had opgedaan werd dankbaar gebruik gemaakt. Zo werd Gijs geplaatst op het kantoor van de stafcompagnie. Zijn werk bestond uit het

gereed maken en uitbetalen van soldij aan de militairen.

Het ontvangen van soldij was voor ons een belangrijk moment. Daarom zullen velen van u, die op Ifar hebben gelegen, zich Gijs nog wel herinneren.

Na terugkeer in Nederland heeft Gijs nog kort gewerkt bij de betreffende bank, maar hij was te onrustig geworden om acht uur per dag op een bureaustoel te zitten. Hij vond ambulant werk bij Albert Heijn. Bij de filialen controleerde hij de goederen en geldstromen. Een zeer verantwoordelijke taak die hij 33 jaar heeft gedaan. Hij verzorgde ook de opleiding van het personeel van het bedrijf, van hoog tot laag. In die 33 jaar heeft Gijs meegewerkt aan de verandering van A.H. winkels tot A.H. supermarkten.

Hij denkt met heel veel plezier terug aan deze tijd en kan er ook enthousiast over vertellen.

Wij zijn heel blij dat Gijs ons bestuur komt versterken. Wim ter Horst draagt per 1 januari 2005 het penningmeesterschap aan hem over.

Bankrekening vervalt

Zoals u bekend zal zijn hebben wij twee rekeningen, een bankrekening en een postbankrekening. Met ingang van 1 januari 2005 vervalt bankrekening 53.25.29.650, die we hebben bij de ABN-AMRO. Vanaf 1 januari 2005 lopen al onze financiële zaken over Postbankrekening 4347.

Even ter zijde. Is het u wel eens opgevallen dat we een heel mooi rekeningnummer hebben.

Wij zijn van het 434 bataljon infanterie en van het 7e bataljon GRPI.

Dat samen is ons rekeningnummer bij de Postbank.

Reünie 2005

In het laatste nummer van 'De Vaandeldrager' hebben we de datum al genoemd, maar nog even als geheugensteuntje. De volgende reünie is op woensdag 20 april 2005.

Hebt u deze datum nog niet in de agenda gezet, doe dat dan nu.

Wij rekenen er op dat u komt!

Binnen afzienbare tijd krijgt u een uitnodiging thuis gestuurd.

Stichting Papua Cultureel Erfgoed - PACE

Tekst: Wim ter Horst



Op zaterdag 11 september 2004 vond de officiële opening plaats van het kantoor van de stichting PACE. Namens het bestuur van 7 GRPI waren Wim en Hetty ter Horst en Willem Bruger hierbij aanwezig.

Doelstelling PACE

In onze snel veranderende samenleving dreigen cultuur, tradities en geschiedenis van het Papua-volk te verdwijnen. Veel Papua's ervaren dit als een bedreiging van hun identiteit.

Door de betrokkenheid van Nederland met het voormalige "Nederlandsch-Nieuw-Guinea", het huidige Papua, is juist hier een grote rijkdom aan voorwerpen, documenten, foto's en films bewaard

gebleven.

Allereerst in musea, archieven en bibliotheken, waar ze goed maar vaak niet toegankelijk zijn opgeborgen. Maar ook particulieren bewaren veel objecten die

we kunnen beschouwen als Papua cultureel erfgoed.

Door dit erfgoed zichtbaar en toegankelijker te maken kan het een belangrijke bijdrage leveren tot het behoud van de vele culturele identiteiten van Papua, nu en in de toekomst.



Kralen dansschortje Geelvinckbaai

Wat wil PACE?

- Inventariseren, beschermen, beheer en behoud van het Papua cultureel erfgoed in Nederland. Dit gebeurt in samenwerking met musea en particulieren;
- Centrale vraagbaak zijn voor kennis en informatie over Papua culturen en geschiedenis;
- Deze kennis en informatie aanbieden via internet;
- Stimuleren van onderzoek naar en het ontwikke-

len van educatieve programma's over de Papua culturen voor en door Papua's;

- Aanleggen en beschrijven van een collectie van geschonken voorwerpen van particulieren en musea voor repatriëring;
- Samenwerken met musea en instituten in Papua voor een verantwoord beheer van eigen erfgoed, zodra de economische en politieke situatie in Papua dat toelaat.

Het kantoor is gevestigd aan de Symfonielaan 18, 3438 EV in Nieuwegein, tel. 030-6045422. Het kantoor is dagelijks geopend.

Belangstellenden worden geadviseerd om van tevoren een afspraak te maken.

De stichting wordt vertegenwoordigd door een bestuur, een bureaustaf en een raad van advies. Het kantoor biedt ruimte aan een bibliotheek, een expositieruimte en de nodige computers. Mochten er onder de lezers van de Vaandeldrager personen zijn, die in hun privé verzameling over voorwerpen, documenten, foto's en/of films beschikken, dan kunnen zij contact opnemen met PACE. PACE zal met genoeg bruikbare documenten, foto's en/of films kopiëren voor hun verzameling.

Luitenant van Gulik

Tekst: Wim ter Horst

P. van Gulik, destijds res. 1e luitenant en commandant van de 2e Compagnie van 7 GRPI, is op 18 februari 2002 overleden. Zijn verblijf in de tropen met 7 GRPI was zijn tweede diensttijd in het voormalig Nederlands Indië. Tijdens zijn eerste diensttijd is zijn oppasser gesneuveld en dat heeft hem heel erg aangegrepen. Hij is vrij lang ziek geweest en gedurende deze ziekte periode kwam bij hem steeds weer dit droeve moment in zijn herinnering terug.

Begaan met zijn lot en deze traumatische ervaring, heeft zijn vrouw, Nel van Gulik, onderstaand gedichtje voor hem geschreven.

Tekst: Nel van Gulik, 2002

Onderuit gezakt verdrietig met tranen in zijn ogen,
mompelt hij steeds,

We mochten nooit 2 keer dezelfde weg doorlopen.

Ik deed dit wel, ik maakte die fout.

De peloppers maakten mijn oppasser koud,
vlak voor mij werd hij doodgeschoten.

De woorden: wat moet ik doen, wat deed ik fout,
ze worden steeds herhaald.

Steeds weer diezelfde vragen,

vragen, die zijn geest blijven plagen.

Ik neem zijn handen, we doen samen een gebed.

We vragen de Heer onze zonden te vergeven,
we vragen of dit lijden gauw voorbij mag zijn.

We danken God voor al het goeds ons gegeven
en gaan weer de nacht in zonder angstig te zijn.

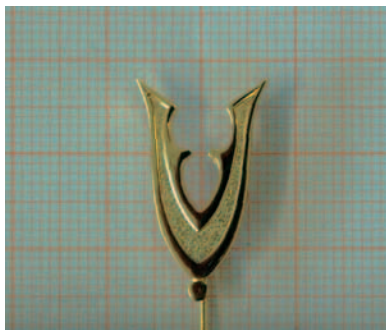
We vertrouwen, dat God, met zijn liefde bij ons zal zijn.

Goede wensen

Dit jaar loopt al weer ten einde.
De jaren vliegen voorbij.

De reüniecommissie van Bataljon Berdjalan wenst u en de uwen Gezegende Kerstdagen en een gezond en voorspoedig 2005.

Veteranenzaken



Van het Veteranen Platform

Tekst: majoor der Fuseliers, Andy van Dijk

Op 30 september vond er weer een vergadering van het Algemeen Bestuur (AB) van het Veteranen Platform (VP) plaats. Aanwezig waren Henk van Beers (VOS KNBPI) en Andy van Dijk (VVVGFPPI). De belangrijkste onderwerpen die werden besproken waren:

Prinsjesdag 2004

Een Erecouloir van 75 veteranen heeft deelgenomen tijdens Prinsjesdag op 21 september. Het geheel is goed verlopen ondanks de weersomstandigheden. Het was hierdoor best een zware inspanning. De discipline was helaas niet geheel correct bij een aantal veteranen. Deze deelnemers zijn hierop gewezen.

Verkiezing Secretaris en 2e Secretaris VP

De beide kandidaten - de heren Rondel (UN-Signalbat) en Hazeu (BVW) - voor deze functies worden door de voorzitter geïntroduceerd. Na de verkiezing worden de heren Rondel en Hazeu benoemd tot secretaris en 2e secretaris van het Veteranen Platform.

Advies Veteranenzorg

In de personeelsbrief van de Staatssecretaris van Defensie is het rapport De Veer (update Veteranenbeleid) grotendeels verwoord. De Staatssecretaris neemt vrijwel alle punten uit het advies over, met uitzondering van het creëren van een frontoffice. Het AB geeft aan dat het VP de Staatssecretaris en de Leden van de Vaste Kamercommissie voor Defensie moet laten weten dat op hoofdlijnen akkoord wordt gegaan met de inhoud van de personeelsbrief.

Nederlandse Veteranendag en Defilé Wageningen

Naar aanleiding van de verzonden enquête stroomden de reacties binnen. Er werden al meer dan 22.500 reacties ontvangen. Een kleine 300 is tegen het voortzetten van het Defilé na de komst van de NL Veteranendag. Inmiddels is bevestigd dat het Defilé Wageningen (5 mei) los staat van de landelijke Veteranendag (29 juli) en dat het defilé Wageningen voorlopig jaarlijks gehandhaafd blijft. (Dit was het standpunt voordat ZKH Prins Bernhard overleed, red.)

Lustrum VP

Voorzitter licht toe dat, met instemming van het AB, is gekozen voor wijziging van het logo. Het VP staat voor "Belangenbehartiging voor alle Nederlandse Veteranen" in de meest ruime zin van het woord. Om daaraan recht te doen en duidelijkheid te scheppen in waar het VP voor staat worden de termen "Eer en Nazorg" veranderd in "Erkenning en Waardering". Deze beide termen zijn ruimer en meeromvattend en dragen tevens in zich de begrippen "Eer en Nazorg". Daarnaast wordt met de begrippen "Erkenning en Waardering" een toepassingskader gecreëerd voor alle veteranen, oorlogsveteraan of vredesmissieveteraan, jong of oud, wel of niet beschadigd.

Collectiviteitscontract FBTO

Speciaal voor de bij het VP aangesloten verenigingen is een collectiviteitscontract met FBTO afgesloten. Hierdoor kunnen leden van de bij het Veteranen Platform aangesloten organisaties (VOSKNBPI, VOSIB en VVVGFPi) kortingen krijgen op FBTO-verzekeringen (5% op woonverzekeringen en 17% op de autoverzekering). Wellicht dat U in de (nabije) toekomst via de Vaandeldrager geïnformeerd wordt over het aanvragen van een (vrijblijvende) offerte.

Regimentsjaardag 2005

Op 7 januari 2005 is ons Regiment 64 jaar jong. Dit wordt gevierd in de Generaal Majoor de Ruyter van Steveninck kazerne te Oirschot. Alle veteranen zijn van harte welkom bij dit evenement. Wilt u die dag een keer meebeleven, neem dan contact op met de secretaris van uw eigen bataljon. Hij kan u alles vertellen over aanvangstijden en programma van de dag. Zie ook de Regimentskalender in deze Vaandeldrager.



Laatste keer defileren in Wageningen?

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI



Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Waterruit 56, 2804 PD Gouda,
Secretaris: Majoor Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom
Penningmeester: Nicole Hooft, Angoulemehof 24, 5627 LH Eindhoven

Weet u het nog: KFOR-2

**Tekst: Kol der Fuseliers, Arie Vermeij Voorzitter
Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI**

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de (oprichting van de) Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI en per nummer belichten wij

een missie van onze (toekomstige) leden. In dit nummer kijken we terug op de missie KFOR-2 van de A-Compagnie.

Verenigingsnieuws

De volgende ontwikkelingen willen wij u vanuit het bestuur van de VVVGFPi melden:

1. We nu ook gestart met de werving van leden onder de eenheden die alleen tijdens de uitzending het invasiekoord mochten dragen. Dit blijkt een moeizaam proces te zijn, maar het loont de moeite. We roepen eigenlijk u allen op: kijk om u heen, geef adressen aan ons door of ons e-mailadres aan potentiële leden en maak al die kameraden die ooit samen met ons op uitzending gingen lid van de VVVGFPi! Ook al beseffen we het nu nog niet allemaal zo, maar over 10 tot 20 jaar hebben we zeer waarschijnlijk behoefte aan een netwerk van kameraden, zoals de VVVGFPi. Als voorbeeld durf ik de UNIFIL-veteranen te noemen; ook voor die mannen is het een heel moeizaam proces om elkaar nu nog te vinden (en ik spreek ook uit die ervaring). Bovendien is er een groot enthousiasme voor de reünie van 27 november aanstaande in Havelte. Laten wij hier onze les uit leren!

Verheugend nieuws is ook dat het aantal leden inmiddels echt met sprongen toeneemt. Inmiddels groeit het ledental richting de 300, maar als we naar het namenbestand kijken, verwachten we er uiteraard nog veel meer!

Wilt u zichzelf of iemand anders aanmelden als lid

van de VVVGFPi, kan dat bij de Sectie S1 van 17 Pantserinfanteriebataljon GFPI in Oirschot of bij de secretaris vvvgfpi@home.nl.

2. De bekendheid van onze jonge vereniging neemt snel toe, mede als gevolg van de artikelen in de diverse (vak)bladen, dit leidt regelmatig tot positieve reacties. Juist nu ook het veteranenbeleid in de spotlights staat!

3. Wij zijn verheugd u te kunnen mededelen dat onze ex-penningmeester majoor Reijer Holtmanns in ons bestuur blijft meedoen als vertegenwoordiger van IFOR-2. Een andere wijziging in het bestuur is dat Kapitein Stefan van der Wal ons communicatief gaat ondersteunen, zodat Nelleke Swinkels haar aandacht meer kan richten op de Vaandeldrager, de KNBPI en haar nieuwe baan.

4. Wij bedanken onze webmaster Korporaal Jelle Weidema voor al het werk wat hij tot nu toe in onze website heeft gestoken. Mocht u nog leuke dingen voor de site hebben, stuur het dan naar vvvgfpi@home.nl. Als deze Vaandeldrager uitkomt, is de site WWW.VVVGFPi.NL zeer waarschijnlijk reeds operationeel.

Tot slot feliciteren wij onze vice-voorzitter Henk Laurens met de aanvaarding van het commando over de School Voor Vredesmissies (SVV) en de daaruit voortvloeiende bevordering tot Luitenant-kolonel.

De Alfa –Tijgers in Kosovo

**Tekst: Maj der Fuseliers, Emil Kaspers
A001 Stef Fridael**

Het Kosovo-conflict in het kort

Kosovo was een zelfstandige provincie in het zuiden van Servië. Slobodan Milosevic bracht de provincie weer onder het gezag van Belgrado (1989), dit tot grote ontevredenheid van de overwegend Albanese bevolking die in Kosovo woonde.

De situatie in Kosovo verslechterde rond 1998. De NAVO en Rusland pleegden overleg over de crisis die daar ontstond. Kosovo wilde zich afscheiden van de Federale Republiek Joegoslavië.

In juni 1998 kwam de NATO-Russia Permanent Joint Council (PJC) bijeen en de daar aanwezige ministers van defensie veroordeelden het geweld

in Kosovo. Het geweld gepleegd door Servië en door Kosovaarse extremisten (UCK).

In maart 1999 werden er onderhandelingen gevoerd in Rambouillet (Frankrijk). De Kosovo-Albanen gingen akkoord, de Servische regering niet.

Dit leidde op 24 maart tot de operatie "Allied Force". De NAVO ging over tot luchtbombardementen. Na 77 dagen kwam er een einde aan de bombardementen. De NAVO had een tactical agreement gesloten met de Federale Republiek Joegoslavië. Dit gebeurde op 9 juni 1999. Op 10 juni werd in de Veiligheidsraad resolutie 1244 aangenomen en 12 juni trokken de eerste NAVO-

troepen Kosovo binnen. Tot ieders grote verrassing namen de Russen het vliegveld van Pristina in en na het nodige overleg kregen ook de Russen hun AOR. De Russen kregen een AOR in het noorden, daar woonden ook relatief de meeste Serviërs.

Beveiliging van Geniehulpbataljon

De A-Tijgercompagnie van het 17e Pantserinfanteriebataljon Garde Fuseliers Prinses Irene kreeg de opdracht om deel uit te maken van het Geniehulpbataljon in het kader van de KFOR-2 missie. De organisatie van de compagnie bestond uit een stafpeloton en twee infanterie pelotons. De opdracht van onze eenheid was om de werkzaamheden van het Geniehulpbataljon te beveiligen. Week 40 t/m 43 bestond uit het trainen van het "groene" optreden. De weken 45 t/m 47 bestonden uit het trainen van de PSO skills en drills en de MGO. In week 48 werd de eindoefening gehouden in de omgeving van Oirschot met de nodige aandacht in de lokale, maar ook landelijke media. Week 49 en 50 tenslotte werden gebruikt om te beladen en te bepakken. De GV conferentie werd gehouden in week 51. Vanaf 22-12-99 werd het inschepingverlof genoten.

Veranderde opdracht

Tijdens onze voorbereiding wijzigde onze opdracht van het beveiligen van het Geniehulpbataljon in een operationele opdracht onder bevelstelling bij het Duitse Einsatzbataillon 1, de Task Force Prizren. Nu moest de rust en orde gehandhaafd worden in een gebied waarvoor wij verantwoordelijkheid droegen. Dit gebied lag ten



Rust en orde handhaven



De driehoek op de compagniesbase, maj Henk de Boer, maj Emil Kaspers en A001 Stef Fridael

noordoosten van de stad Prizren. Later werd dit een gebied ten oosten van de stad en het gebied noordelijk en zuidelijk van de route LION. De opleiding van onze compagnie verliep voor spoedig mede dankzij de steun van ons bataljon en de brigade. De eindoefening van onze compagnie werd op de Oirschotse Heide en in de omgeving ervan gehouden. Op die eindoefening bleek dat de compagnie er klaar voor was. De laatste invasiekoorden werden uitgereikt door onze Irene veteranen, hetgeen bij een uitzending gebruikelijk is. De onderdeelsementen van het Geniehulpbataljon, werden voor het eerst door de veteranen van het 5e Indië Bataljon uitgereikt. Daarnaast kregen wij van de veteranen van het 5e Indië Bataljon ons bord Sumatra uitgereikt. Dit bord sierde tijdens de uitzending de compagniesbase en heeft nu een plaatsje in ons prachtige museum.

Vertrek

Op 2 januari 2000 was het afscheid op de Harskamp en daarna ging de reis naar Oirschot. Na een goede nachtrust vertrokken we de volgen-

de ochtend met een KDC-10 tanker, die ons naar Thessaloniki in Griekenland bracht, omdat daar de landingzekerheid het meest gegarandeerd was. Van daaruit werd er vertrokken naar de NSE in Petrovac. Petrovac ligt vlakbij Skopje. Op het NSE ontvingen we onze uitrusting (wapen, helm en scherfvest plus slaapzak). We moesten nog even wachten op beveiliging, de Grieken vinden KFOR niet zo leuk, want de Serven zijn hun broeders. In rotaties bij daglicht moesten de mensen die bij het raam zaten zelfs T-shirts aan om niet als militair herkenbaar te zijn. De Grieken toonden hun afkeer van KFOR door de bussen met stenen te bekogelen.

In verband met ijsvorming op de route LION moesten we een omweg maken. Deze omweg liep via Pristina, route Bottle, Hawk, Dog en via Rakovina naar Prizren. Om kwart voor vijf in de ochtend waren we eindelijk op het kamp van het Geniehulpbataljon (GHB). Eenmaal aangekomen in Prizren ving de CA AOOI Stef Fridael ons op, hij was als kwartiermaker vooruit gegaan. Om zeven uur lag iedereen in zijn slaapzak.

Op de base van het Geniehulpbataljon, Canauba Hill, werd onze compagniescompound "Sumatra" ingericht. Er werd gewerkt vanuit de pelotonsbase "Hedel" in Sredska.

Als hoogtepunten wil ik vermelden de internatio-

nale samenwerking met de Duitsers, de Russen en de Amerikanen. Het deel uitmaken van de KFOR reserve, de inzet van het eerste peloton in Kosovska Mitrovica en de bijna inzet aldaar van het tweede peloton, onze succesvolle steunverlening aan C MNB-E en het schieten met onze Russische collegae.

Het einde van de missie kwam eerder dan verwacht in verband met de verplichtingen van ons bataljon aan SFOR 10.

Dit was de reden dat we op 1 mei weer onder bevel van het Geniehulpbataljon stonden en dat de A-Tijgercompagnie op 18 mei 2000 na een welverdiende recuperatiedag in Macedonië terugging naar Oirschot.

Als oud-commandant en CA van de A-Tijgercompagnie zijn wij er trots op dat wij aan deze professionele eenheid leiding hebben mogen geven.

Het is daarom ook een goede zaak dat er een veteranenvereniging is opgericht. Als je je nog niet opgegeven hebt doe dit dan nu. Je blijft op de hoogte van het wel en wee van het bataljon middels het regimentsblad De Vaandeldrager en op reünies kunnen we elkaar weer eens ontmoeten. Hopelijk tot ziens op een van deze reünies.

Het adres om je op te geven staat hierboven genoemd.



Schieten met de Russische collega's



Regimentsflitsen

Van de Regimentscommandant

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Tim Luiten
Bataljons- en Regimentscommandant**

Het is op dit moment van schrijven bijna 9 weken geleden sinds ik het commando over het regiment mocht overnemen en de tijd is voorbij gevlogen. Zo langzamerhand begin ik het bataljon (weer) te kennen alhoewel dat langer duurt dan ik gedacht had. Het is goed druk bij zowel het regiment als bij het bataljon; men houdt ons goed van de straat.

Uitzending C-compagnie naar Irak

Het belangrijkste wat bij het bataljon in deze periode staat te gebeuren is de uitzending van onze C-compagnie met SFIR 5 naar Irak. Er is met succes een eindoefening uitgevoerd waarbij veel kennis van collega's die eerder in Irak zijn geweest kon worden overgedragen aan onze mensen. Ik heb met de brigadecommandant 11 AMB en de bataljonscommandant van 11 Infbat gesproken. Zij beiden waren zeer tevreden over de prestaties van onze fuseliers. Dat, samen met mijn eigen waarnemingen van de mannen en vrouwen van de C-compagnie geeft mij het vertrouwen dat zij deze missie aankunnen. Wij 'achterblijvers' zijn als professionele militairen best wel een beetje jaloers op hen. Net als de brandweerman die toch een brand wil hebben om te blussen, zijn militairen pas tevreden als zij een daadwerkelijk missie hebben om uit te voeren.



De Charlie-Berencompagnie heeft een verbintenis met de gemeente Colijnsplaat in Zeeland

Op 13 oktober was voor de compagnie in Oirschot de thuisfrontinformatiedag die voor deze gelegenheid gecombineerd werd met een koorduitreiking. Gelukkig waren veel oud-strijders aanwezig om de koorden aan de mannen en vrouwen van de compagnie en hen die voor de duur van de uitzending tijdelijk onder bevel worden gesteld, uit te reiken. Ik heb luchtmobiele mannen gezien die toch best wel trots waren op hun nieuwe koord, en terecht.

Schrijf de Fuseliers in Irak

De C-compagnie gaat dan wel op uitzending, dat wil niet zeggen dat wij voorlopig niet meer aan hen zullen denken. Wij zullen ons binnen het bataljon op de hoogte houden omtrent de situatie in Irak en die bij de compagnie in het bijzonder. Ook via de Vaandeldrager zullen wij u op de hoogte houden van het reilen en zeilen van de compagnie. Tot slot vraag ik u, om daar waar mogelijk, met de C-compagnie te corresponderen om hen een hart onder de riem te steken. Het adres vindt u elders in dit blad terug. Ik wens de C-compagnie een succesvolle missie en een behouden terugkomst.



Vanaf 2 december is voor iedereen prominent de nieuwe naam van de base in Al Khidr te zien. Voor iedereen die woont en werkt op de base in Al Khidr wordt vanaf heden de naam "base Colijnsplaat" een begrip

Vogelsang

In augustus en september heeft de rest van het bataljon een oefening in Vogelsang afgewerkt. Helaas was dit voor ons de laatste keer dat er in Vogelsang geoefend kon worden; de Belgen sto-

ten het oefenterrein af en met enige weemoed beleefden velen van ons deze oefening. Een oefening die overigens zeer succesvol is verlopen dankzij de duelsimulatiesystemen die gebruikt werden en de acties een zeer realistisch gehalte gaven. Dat en het enthousiasme van ons personeel maakten deze oefening tot een succes, zelfs voor die enkele fuseliers die helaas de bus misten na het stappen in Keulen of Aken en de (dure) taxi terug zelf moesten betalen.



Laatste keer Vogelsang

Het bataljon timmert aan de weg....

De B-compagnie heeft getraind in Marnehuizen in het optreden in verstedelijkt gebied en de A-compagnie heeft weer eens een oefening 'over de weg' (buiten het oefenterrein) door het Brabantse land gehouden. Voorts werd er door de mortieren geschoten in Baumholder, hielden de verkenners zich bezig met het overleven, werd er door zowel de SSV- als B-compagnie grensverleggend gewerkt en wonnen onze schutters Lange Afstand en passant een eerste prijs bij een schietwedstrijd. Het bataljon staat nog steeds derde in de strijd om de BLS-trofee en is vast van plan die positie te behouden. Kortom de rest van het bataljon timmert aan de weg en is druk bezig zich op te werken naar volledige inzetbaarheid voor de geplande accentperiode in november 2005.

Herdenkingen 60 jaar bevrijd

Het regiment liet zich in de afgelopen periode ook niet onbetuigd zoals u ongetwijfeld heeft kunnen zien aan de regimentskalender. De herdenkingen van de bevrijding van 60 jaar geleden werden uitbundig met ons gevierd getuige de defilés in Eindhoven, Bergen op Zoom en Tilburg.



Kranslegging in Tilburg bij de 60 jarige herdenking van de bevrijding

Nieuw monument officieel in gebruik genomen

Op 8 oktober is ons nieuwe monument officieel in gebruik genomen met een plechtige bijeenkomst en vele vertegenwoordigers van de geledingen binnen het regiment. Het nieuwe monument met een steviger fundament is nu ook in staat om nieuwe reorganisaties te weerstaan want het kan nu wèl verplaatst worden als dat nog eens echt nodig is. De ligging centraal op de ook nieuwe bataljonsappèlplaats en tussen de gebouwen van het museum in, geven een gevoel van intimiteit en verbondenheid met onze gesneuvelde kameraden die vermeld staan op de plaquettes op het monument.

Rode Patten Test

De traditie wil dat nieuw geplaatste officieren bij ons garderegiment enige tijd de zogenaamde 'rode pat' moeten dragen alvorens bij Koninklijk Besluit benoemd te worden bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Ter introductie bij het regiment wordt hen een rode patten test afgenomen. Deze testen zijn meestal in de vorm van studieopdrachten naar aspecten die met het regiment te maken hebben of lacunes in de regimentsgeschiedenis. Zo proberen we de inspanningen van de nieuwe regimentsleden ten goede

te laten komen aan het regiment. Wij zullen zo mogelijk de uitkomsten van deze onderzoeken (wetenschappelijk of niet) publiceren in de Vaandeldrager. Zo vindt u elders in deze uitgave de resultaten terug van tlnT De Jong naar aanleiding van het onderzoek dat hij heeft gedaan naar de oorsprong van de Regimentsmat die in de regimentsmess Congleton ligt.

Gezien de beperkte tijd die de rode patten-dragers doorgaans ter beschikking staat zal dit onderzoek vaak nog niet geheel zijn afgerond en ik nodig alle regimentsleden graag uit om te reageren op de uitkomsten van de studieopdrachten en zo nodig de geschiedenis correct weer te geven en/of te complementeren.

Afscheid maj. Andy van Dijk

Een ander gebeurtenis binnen het regiment was het afscheid van onze PBC, maj Andy van Dijk op 21 oktober tijdens de (daarom goed bezochte?) regimentsborrel. Andy stond bij vele regimentsgenoten ook bekend als de regiments-coördinator en de vele aanwezige vertegenwoordigers van de geledingen binnen het regiment bewezen dat. Hij was altijd in staat om op zijn geheel eigen wijze en/of eigenwijze wijze die zaken te regelen voor het regiment die haar zo goed draaiende houdt. Zijn inspanningen en enthousiasme voor het bataljon en regiment zijn door iedereen hoogelijk gewaardeerd, hetgeen ook wel bleek uit de vele lofbetuigingen en afscheidpresentjes die hij kreeg. Andy, dank voor hetgeen je bij het regiment hebt gedaan en veel succes in je nieuwe werk op de KMA (en zorg dat de besten naar ons regiment blijven komen)!

Daarmee heeft hij een niet gemakkelijke weg geplaveid voor zijn opvolger: maj Marcel Duvekot, ook al geen onbekende voor het regiment. Ik wens Marcel veel plezier en krijgsmansgeluk in zijn periode als PBC bij het bataljon en hem gevraagd ook op hem te mogen rekenen als regiments-coördinator.

Het regiment leeft en dat is in de eerste plaats te danken aan iedereen binnen het regiment zelf, maar toch ook aan al diegenen die bereid zijn elke keer weer de (vaak extra) inspanningen te leveren die haar levend houden. Vanaf deze plaats wil ik die mensen bedanken voor hun inzet en hen vragen diezelfde inzet te laten zien in het nieuwe jaar 2005.

In deze laatste Vaandeldrager van dit jaar rest mij

nu niets anders meer dan u, en al degenen die u dierbaar zijn, een gelukkig en gezond 2005 toe te wensen. Ik hoop u het komende jaar vaak in Oirschot te mogen ontmoeten bij de Regimentsjaardag, reünies, herdenkingen, borrels en beëdigingen en alle andere activiteiten die ons regiment rijk is. De verschillende data hiervan zullen vermeld staan op de regimentskalender!

Volo et Valeo!

Naschrift RC:

Het bericht van het overlijden van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard der Nederlanden is als een schok bij het Regiment ontvangen. Op de dag van zijn overlijden, woensdag 1 december, stond een delegatie van het Regiment nog in de naar hem vernoemde zaal op de kazerne De Zwaluwenberg, alwaar de Inspecteur Generaal Krijgsmacht, Ltgen van Baal, de oorkondes overhandigde aan hen die de Franse onderscheiding Legion d'Honneur hadden ontvangen (meer hierover in het volgende nummer). Aldaar werd die middag nog gememoreerd dat Prins Bernhard vele jaren de functie van IGG heeft vervuld vanaf die locatie.

Direct na het bericht van zijn overlijden heeft het Regiment een condoleancebrief gestuurd naar H.M. De Koningin met de volgende tekst :

“ Met ontsteltenis en droefheid hebben wij kennis genomen van het overlijden van Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard, Uw vader.

Namens iedereen behorende tot het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene wens ik u en de uwen heel veel sterkte en kracht bij het verwerken van dit groot verlies.

Wij zullen Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Bernhard vooral herinneren als toegewijd Bevelhebber en Inspecteur-generaal, steun en toeverlaat, een warme, hartelijke man met een grote betrokkenheid voor onze krijgsmacht en alle oudstrijders in het bijzonder.

Was getekend: de Commandant 17 Pantersinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, T. Luiten, Luitenant-kolonel der Fuseliers”.

Het Regiment heeft tevens een krans gelegd bij de Chapel Ardente alwaar de wake werd gehouden. Het regiment verleende ceremoniële diensten tijdens deze wake en ook tijdens de bijzetting op 11 december, waarover meer in het volgende nummer.

Regimentsweetjes

Fuseliers die stuivertje wisselen

Op 29 oktober droeg majoor Marcel Duvekot, op de binnenplaats van het Kasteel van Breda (KMA), het commando van de Opleidingcompagnie KL/KMar over aan majoor Andy van Dijk. Aandachtig toeschouwer tijdens de ceremonie was Genmaj R. Hemmes die in verband met de Eisenhowerherdenking op de KMA aanwezig was. Majoor Duvekot heeft inmiddels de functie van plaatsvervangend Bataljonscommandant 17 Painfbat GFPI overgenomen van Andy van Dijk. De redactie wenst hen beiden veel succes en plezier in hun nieuwe functie.



Aalmoezenier Van der Vring zegent uitzendkaars

Uit handen van de voorzitter van de Vereniging van oud-strijders van de KNBPI, Rudi Hemmes ontving de nieuwe aalmoezenier van het 17 Painfbat een uitzendkaars. Dit gebeurde op 15 november toen het voortdetachement van de Charly Cie vertrok vanaf de vliegbasis in Eindhoven. Aalmoezenier Ron van der Vring sprak de zegen uit over de kaars met de bede "dat zij bescherming mag bieden en dat de troepen zich ten volle zullen kunnen inzetten voor vrede en veiligheid".



Medaille voor eerlijke en trouwe dienst

Wegens 24 jaar eerlijke en trouwe dienst ontvingen Adj Groenen een medaille uit handen van de Regimentscommandant. Maj Henk de Boer speldde de medaille op bij Sm Van Ginderen. Namens de redactie van de Vaandeldrager en alle leden van het Regiment willen wij beiden van harte feliciteren.



Medaille voor Adj Groenen



Medaille voor Sm van Ginderen

Schrijven met Fuseliers in Irak

U hebt elders al kunnen lezen dat het door de mannen van de Charly Cie erg gewaardeerd wordt als zij post van oud-strijders en andere Regimentsgenoten ontvangen. Daarom ook hier nogmaals het adres:

NAPO nr. 180

Aan een Fuselier in Irak

t.b.v. 1 (NL) BG Ch. Cie SFIR 5 (Al Khidr)

3509 VZ Utrecht

Kijk ook eens op www.nldetirak.nl

De Regimentsmat

Tekst: Tint der Fuseliers, Johan de Jong,

Zoals iedereen waarschijnlijk wel weet geschiedt de benoeming tot officier bij het Garderegiment Fuseliers bij Koninklijk Besluit en op voordracht van de Regimentscommandant. Ingevolge dit Koninklijk Besluit worden bij het Regiment geplaatste officieren tijdens een bijeenkomst door de Regimentscommandant op ceremoniële wijze geïnaugureerd, waarbij de nieuwe officier staande op de regimentsmat de volgende belofte uit spreekt:

“Ik beloof een trouw Fuselier te zijn, leve het Regiment!”

De nieuw benoemde officier der Fuseliers ledigt hierbij ad fundum, de met mousserende wijn gevulde “Nieuwelingenbeker”. De Regimentscommandant drinkt uit de “Royal Air Force- beker”.

Deze traditie is terug te vinden in het boek “Garderegiment Fuseliers Prinses Irene”.

Oorsprong in Schalkhaar

Bovengenoemde traditie heeft zijn oorsprong gevonden op de Westenbergkazerne in Schalkhaar. Na veel omzwervingen via oud-regimentscommandanten die allemaal hun eigen verhaal over deze mat kennen of helemaal niet kennen, ben ik terecht gekomen bij de heer Kuijpers. Deze wist mij te vertellen dat in zijn eerste periode bij het toenmalige 13e Painfbat de traditie is ingevoerd. We praten dan over de periode 1960 - 1965. Toen bekleedde Kuijpers de rang van kapitein en was toen messraadslid en daarna messpresident. In deze periode is ingevoerd dat nieuwe officieren werden ingedronken bij het Regiment en dat gebeurde op de mat die voor het staatsieportret van de toenmalige vorstin lag. Over dit laatst is wat onenigheid tussen oud-regimentscommandanten. De een beweert namelijk dat het inderdaad een portret van de vorstin was en anderen beweren juist weer dat het een portret was van Prinses Irene.

Slijtage van de Regimentsmat

Wat ook bekend is geworden, is dat de mat op een gegeven moment zelfs niet meer betreden mocht

worden, dit in verband met de slijtage van deze mat. Zelfs de nog in te drinken officieren mochten niet meer op de mat staan.

Omstreeks 1979- 1980 is de mat vervangen voor een andere omdat de oude bijna vergaan was. Dit is op initiatief gebeurd van de toen vermoedelijk plaatsvervangend bataljonscommandant, majoor Spiering. Deze PBC had opdracht gegeven om een nieuwe mat te maken en dat zou uitgevoerd zijn door enkele echtgenotes van onbekende officieren. Dit heb ik niet meer kunnen achterhalen. Toen ik deze opdracht presenteerde corrigeerde museumconservator Sonnemans mij, hij vertelde namelijk dat majoor Spiering zelf als creatieveling de mat heeft versierd. Hij hield in zijn vrije tijd erg van schilderen.

“Op haar naam die wij dragen!”

Er is ook een verandering bekend omtrent de tekst die uitgesproken moest worden op deze mat. Nu kennen we de tekst “Ik beloof een trouw Fuselier te zijn, leve het Regiment!” Maar in de tijd dat oud-regimentscommandant kolonel Vermeulen werd ingedronken moest hij de volgende tekst op zeggen: “Op haar naam die wij dragen!”



De Regimentsmat

Regimentskalender 2005



DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
07 jan	Regimentjaardag	Oirschot	Gehele Regiment
20 april	Reünie 7 GRPI	Oirschot	Oud-strijders 7 GRPI/del bat
14 april	Lustrum Delftsche Studentenweerbareid	Delft	Detachment bataljon
29 april	Bloemenhulde H.M. de Koningin	's Gravenhage	Delegatie bataljon
04 mei	Herdenkingen	Tilburg // Colijnsplaat / Hedel	Tilburg: SSSVostcie Colijnsplaat: CCie Hedel: ACie
05 mei	Defilé Wageningen	Wageningen	Delegaties (+) bataljon en Regiment
08 mei	Herdenking Bevrijding Den Haag	Den Haag	Oud-strijders KNBPI Erecie/vaandelwacht samen met GGJ
12 mei	Reünie VOS KNBPI	Oirschot	Leden VOS KNBPI/del bat
25 aug	Regiments diner GFPI	Oirschot	Leden VVOGFPI & genodigden
06 sep	Bevrijding Beringen	Beringen	Erecie + Oud-strijders
07 sep	Herdenking Indië monument	Roermond	RC, Oud-strijders GRPI en det SSVostcie
18 sep	Herdenking/defilé bevrijding Eindhoven	Eindhoven	Oud-strijders KNBPI, detachment "Jonge Veteranen 17 Painfbat GFPI"
29 sep	Reünie 6 GRPI	Oirschot	6e bat GRPI/del bat
06 okt	Reünie 4 GRPI	Oirschot	4e bat GRPI/del bat
13 okt	Reünie 5 GRPI	Oirschot	5e bat GRPI/del bat

Regimentsjaardag

Op 7 januari 2004 vindt de viering van de Regimentsjaardag plaats van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene op de Genm de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Het programma ziet er als volgt uit:

09.00	Ontvangst oud-strijders en genodigden in "de Treffer"
09.30	Opstellen voor herdenkingsplechtigheid
09.45-10.15	Appel en dodenherdenking bij het monument
11.00	Start regimentscross "Genm Hemmesloop"
	Start:: oude sportzaal
	Finish: Sintelbaan
13.00-14.00	Lunch
12.00-15.00	Sport- en schietprogramma
15.30	Bataljonsapp?l en prijsuitreiking
16.00-17.00	Regimentsborrel in "de Treffer"
16.30-17.30	Warme maaltijd voor genodigden

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

De Regimentscommandant heeft laten weten dat op deze dag ook de leden van het Genootschap van harte welkom zijn. De voorzitter van het Genootschap wil de leden graag uitnodigen voor een aparte bijeenkomst om 15.00 uur in het museum Brigade en Garde. Het algemene programma treft u hierboven aan. Na de bijeenkomst in het museum is er gelegenheid om aan te sluiten bij de Regimentsborrel.

Willen de leden van het Genootschap Vrienden van de Fuseliers per mail doorgeven of en wanneer ze op deze dag aanwezig kunnen zijn? l7painfbat.s1.stooperszkn02@rnla.mindef.nl

Derde plaats KL Sportcompetitie en BLS Trofee voor 17 Painbat!

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Tim Luiten
Bataljons- en Regimentscommandant**

Op 25 november jl. hebben een drietal teams van ons bataljon meegedaan aan de KL cross-estafette. Zelden heeft een enkele wedstrijd zo onder spanning gestaan als deze. De cross was een onderdeel van de KL Sportcompetitie en telde ook mee voor de BLS trofee.



Het succesvolle crossteam van 17 Painbat

Sinds de tweede helft van dit jaar stond ons bataljon op een derde plaats in beide competities (achter resp. KMA en KMS) en het werd een doelstelling om die plaats te behouden. Bij de KL Sportcompetitie was onze voorsprong al zo groot op de directe concurrenten dat die derde plek ons al niet meer kon ontgaan.

Bij de BLS Trofee was dat helemaal nog niet zeker. Onze onmiddellijke concurrenten waren de Genie uit Wezep (een combinatie van de twee (!)

geniebataljons in Wezep) en (de complete (!)) 11 Air Manoeuvre Brigade. Zijn stonden op resp. twee en zes punten achter! Deze twee wilden wij koste wat het kost achter ons houden en dat is uiteindelijk gelukt, maar vraag niet hoe.

Ingewikkelde puntenberekening

Onze twee "jongeren"-teams wisten uiteindelijk als vierde te eindigen, wat een prestatie van formaat is als je ziet dat ze daarmee eindigen achter de KMA, Bernhardkazerne en de KMS. De concurrenten werden 5e (Genie) en 7e (11 AMB). Ons "veteranen"-team wist de schade ten opzichte van de Wezepse genie gelukkig beperkt te houden (12e plaats; Genie 5e).

In een ingewikkelde puntenberekening kwamen ons bataljon en de Genie op een gelijk aantal punten voor de BLS Trofee. De reglementen schrijven dan voor dat het jongerenteam wat hoger eindigt in de cross uiteindelijk winnaar is. U zult begrijpen dat bij de bekendmaking van de uitslag de spanning onder de manschappen van het bataljon te snijden was en de opluchting en vreugde groot toen duidelijk werd dat wij toch derde waren geworden.

Eerste parate eenheid in het klassement

Met het behalen van de derde plaats is ons bataljon de eerste parate eenheid in het klassement! Dat was ons nooit gelukt als gedurende het hele jaar 2004 niet voortdurend door iedereen een bovenmatige inspanning was geleverd. Alles op alles werd gezet om hoog te eindigen. Zo zijn deelnemers aan de wedstrijden van cursus afgehaald of teruggehaald uit oefeningen om dit mogelijk te maken.

(foto crossbekers)

Vanaf deze plaats wil ik iedereen die heeft meegewerkt aan het behaalde resultaat feliciteren en bedanken voor hun inzet. Het bataljon is trots op jullie!

Gezien het oefenprogramma en het opwerken naar onze accentperiode in november 2005 zullen



Twee bekers voor de prijzenkast

we deze inspanning op die schaal helaas niet kunnen evenaren. In 2005 zullen we alleen meedoen aan die wedstrijden die qua programmering gunstig uitkomen. Het is mijn voornemen om in 2006 weer een gezamenlijk krachtsinspanning te doen om opnieuw van ons te doen laten spreken! De aanschaf van een prijzenkast die komt te staan in Congleton is al in gang gezet.

Oefening Medshock voor geneeskundig peloton

Tekst: Tlnt der Fuseliers, K. Oppermans, PC GNK-pel

"De Nederlandse bijdrage aan SFIR wordt medio november gewisseld van SFIR-4 voor SFIR-5. De huidige toename aan incidenten en aanslagen gericht tegen buitenlandse eenheden in Irak leiden tot grote onrust bij de Nederlandse bevolking..." Zo begon het eerste Intsum in het kader van de oefening Medshock voor het geneeskundig peloton 17 Painfbat GFPI in week van 20 september. Meteen een eerste goede indruk voor de deelnemers, die zich al hadden voorbereid op de dreigende oorlog tussen de Blauwlandse burgers en de Groenlandse milities. Gelukkig deze keer een realistisch scenario, waarbij het geneeskundig peloton zou optreden ter ondersteuning van de burger hulpdiensten bij eventuele calamiteiten in de provincie Limburg.

De partijen waar we mee te maken kregen waren HLIV (Houdt Limburg Veilig) en LOD (Limburg Ondersteunt Defensie)... vanzelfsprekend!

Operationele hulppost

Ter voorbereiding van een eventuele inzet bij calamiteiten, werd de eerste dag doorgebracht op onze Oirschotse Heide. Het opbouwen en in bedrijf houden van één hulppost was de opdracht. Gedurende deze eerste dag, werd een recordaantal van 38 gewonden binnengebracht op de hulppost. Ter vergelijking; tijdens de oefening 'Orange Fuselier' in het voorjaar waren dat er 14... in 2 weken... Flink aan de bak dus!

Vanaf de tweede dag begon het scenario in Limburg te spelen. Na een ochtend terreinrijden op de Heide, onder leiding van een aantal instructeurs van het OTC Rijden, werd het echt spannend. De kans dat de hulppost ingezet zou worden om de hulpdiensten te assisteren bij een terroristische aanslag in Limburg, werd steeds groter. Het vertrek richting het zuiden was dan ook onvermijdelijk.

In Limburg aangekomen werd de dreiging steeds concreter en al gauw was de hulppost onderweg om een terroristische aanslag op het vliegveld Beek medisch bij te staan. Al na enkele minuten kwam aan deze illusie een einde.

Gevangenneming geneeskundig peloton

Een afscheiding van HLIV, een groepje gemustte mannen, gewapend met slag en stootwapens, versperde ons de weg. Inderdaad, zij hielden zich niet aan de conventies van Genève, het geneeskundig peloton werd gevangen genomen. Na alle voertuigen en PGU te hebben ingeleverd, werd het peloton op pad gestuurd om zo snel mogelijk het gebied te verlaten. Wat we meekregen waren een 5-tal slaapzakken en paar poncho's, aangevuld met wat warme kleding. De eerste verplaatsing (te voet, uiteraard) eindigde

's nachts bij de grotten. Hier werd het peloton opgevangen door krijgers van de LOD. Indien een aantal opdrachten in de grotten goed zouden worden uitgevoerd, zou dit een en ander opleveren in de vorm van onder andere drinkwater en een routebeschrijving.

De routebeschrijving bracht ons 's ochtend vroeg op een locatie waar contact zou worden gelegd met een ons welbekende partizaan.

Opblaasboten

Dag drie startte, nadat de partizaan anderhalf uur te laat was, of wij anderhalf uur te snel, met een

bijzondere verrassing ...opblaasboten!
Overigens niet te gebruiken wanneer het water slechts 3 cm hoog staat! Gevolg was dat één van de twee gebruikte boten lek raakte en dat slaapzakken en kleding nat werden.



Bijzondere verrassing ... opblaasboten



Woelige Limburgse baren

Omgaan met teleurstellingen zullen we maar zeggen. Na een lange en natte tocht over de woelige baren van Limburg, werden we weer opgevangen door de LOD. Deze keer hadden ze warme boogtenten met kachels beschikbaar, even rust. Na langdurige onderhandelingen en psychologische oorlogsvoering met de plaatselijke commandant van de LOD, had het peloton een flinke hoeveel-

heid PGU en kleding los weten te krijgen. Na het nuttigen van de plaatselijke haute cuisine (Struikblikken) was het tijd voor wat rust en ontspanning. Tegelijkertijd werd het plan gesmeed om de dag daarna het hele kamp gereed te maken voor vertrek... oh, dat was dus de tegenprestatie voor het verkrijgen van de luxe.

“Genezerikken” liever lui dan moe...

De vierde dag stond dus in het teken van vertrek... vertrek uit de provincie Limburg, eindelijk. 's Nachts in de regen boogtenten en kachels opruimen blijft toch een specialiteit van logistieklingen, want de klus was snel geklaard. Na een vluchtig ontbijtje, stond de volgende verplaatsing voor de spreekwoordelijke deur. Klein nadeel was dat de drager van de zwaarste Berghaus, zijn enkel 'verstuurde' en dus niet mee mocht... euh... kon. Ook dat probleem werd opgelost en spoedig werd de pas er weer flink ingezet.

Al gauw werden we wederom geconfronteerd met een partizaan van de LOD. Zijn voorstel: *"Ik heb hier twee artikelen, een reserve wiel van een YAP en een klein doosje... Eén van de twee is essentieel, de andere is gewoon handig. Een kilometer verderop staat een YAP klaar. maak een keuze tussen de twee artikelen en vertrek dan!"* Aangezien iedereen altijd roept dat genezerikken liever lui dan moe zijn, werd ook terplekke deze mythe bevestigd en kozen we, vanzelfsprekend, voor het kleine doosje. Inhoud? De contactsleutels... inderdaad, erg handig!

De YAP bracht het peloton naar een haven... nog meer water! In de verte verschenen 6 tientonnars, met... 1, 2, 3.... 11 enorme boten!!!

Dat wordt weer varen. Helaas kwamen de boten en de bijbehorend motoren uit het MOB-complex, met andere woorden, het werkte dus niet. Een gemotoriseerd boottochtje zat er dus niet in. Na lang, heel lang wachten op eventuele SMODdelijke interventie besloot de LOD (inmiddels bij ons bekend als de Sie 4+) om ons dan toch maar naar Oirschot te sturen.

In Oirschot wachtte de laatste verplaatsing, rondje kazerne... Echter, halverwege kwamen we 'toevallig' langs Congleton waar de oefening besloten werd met een barbecue en het bijbehorende voldane gevoel (volgens mij traditie bij het 17de?).

Ik wil alle deelnemers en ondersteuners van deze oefening heel erg te bedanken voor hun tijd en moeite!

Begrijpt u het nog?

Tekst: Maarten Peeters, DFD

Wellicht is het u niet ontgaan dat het kabinet heeft aangekondigd wijzigingen aan te brengen in het voorgenomen beleid als het gaat om aanspraken bij ziekte, arbeidsongeschiktheid, werkloosheid, vut, prépensioen en levensloop.

Als gevolg van deze wijzigingen hebben werkgevers en werknemers in de Stichting van de Arbeid op vrijdag 5 november een overeenkomst gesloten.

Heeft dat nu effect op u als militair of burger bij Defensie? Met andere woorden gaat u daar iets van merken? Jazeker, maar welke effecten dat precies op u heeft zal de komende tijd leren. Ook in het arbeidsvoorwaardenakkoord bij Defensie zullen onder andere afspraken gemaakt moeten worden over:

Loonmatiging in het algemeen;

Loondoorbetaling tijdens ziekte (beperking tot 170% over twee ziektejaren);

Flexibel pensioen en uittreden voor burgerpersoneel;

Uitkeringswet gewezen militairen;

Suppletie tijdens arbeidsongeschiktheid;

Bovenwettelijke aanvulling op de 'nieuwe WAO' (het invaliditeitspensioen voor burgers en het arbeidsongeschiktheidspensioen voor militairen);

Bovenwettelijke aanvulling op de 'nieuwe WW';

De (hogere) financiële aanspraken als gevolg van een bedrijfsongeval;

Bijzondere voorzieningen voor militairen;

Dienstongeschiktheid.

Natuurlijk betreft dit een groot aantal onderwerpen waar uw vakorganisatie zich intensief mee bezighoudt, maar hoe zit het met uw privé-situatie? Wat is nu eigenlijk die levensloop?;

Heeft u voldoende pensioenjaren opgebouwd om op uw 63e te kunnen stoppen?;

Weet u wat de levensloopregeling is en hoe lang u moet sparen om 210% van uw jaarloon bijeen te krijgen, zodat u misschien op uw 60e kunt stoppen?;

Kunt u het geld gebruiken om er zo maar een tijdje tussenuit te gaan?;

Kunt u nog gebruik maken van fiscaal aantrekkelijke regelingen?;

Wat nu als u van werkgever verandert?;

Hoe vangt u de korting op uw loon op, tijdens ziekte om uw lasten (hypotheek) te blijven voldoen?

Kortom, voldoende vragen om eens bij stil te staan.

DFD Arbeidsvoorwaardenadvies BV wil u de komende periode op de hoogte houden van de ontwikkelingen, maar dan met name toegespitst op de individuele gevolgen.

Wilt u goed geïnformeerd blijven? Mail dan naar ava@dfd.nl o.v.v. E-news Ontwikkelingen sociale zekerheid & pensioenen. Wij houden u vervolgens geheel vrijblijvend op de hoogte!



maatwerk verzekerd



*Het kabinet zorgt goed voor mij. Ik heb niets te vrezen. Ik kan waarschijnlijk eerder stoppen met werken en ziek worden doe ik niet. **Toch??***



“Kabinet, werkgevers en werknemers hebben een akkoord bereikt. Heeft dit gevolgen voor de UKW, FPU, ouderdomspensioen, loondoorbetaling bij ziekte en het nieuwe arbeidsongeschiktheidsstelsel? Begrijpt u het nog?”

Wijzigingen sociale zekerheid

Kabinet, werkgevers en werknemers hebben een akkoord bereikt.

In het akkoord zijn afspraken gemaakt over o.a:

- Levensloop en flexibele pensionering
- De herkeuringen in het kader van de huidige Wet op de Arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) en het nieuwe arbeidsongeschiktheidsstelsel.
- Loondoorbetaling bij ziekte
- Werkloosheidswet (WW)
- Loonontwikkeling

Een en ander betekent dat er ook een aantal (bovenwettelijke) voorzieningen binnen de sector Defensie zal wijzigen. Heeft u zich wel eens afgevraagd welke individuele gevolgen dit voor u heeft?

- Kunt u nog eerder stoppen met werken?
- Hoe verloopt de loondoorbetaling bij ziekte in het eerste en tweede ziektejaar?
- Welke uitkering krijgt u in het nieuwe arbeidsongeschiktheidsstelsel?
- Welke gevolgen heeft dit voor de bestaande Uitkeringswet Gewezen Militairen (UKW) en Flexibel Pensioen en Uittreden (FPU)?

Blijf geïnformeerd

DFD Arbeidsvoorwaardenadvies kan u van deze ontwikkelingen op de hoogte houden door middel van een E-news Ontwikkelingen sociale zekerheid en pensioenen.

U wilt op de hoogte blijven en ook dit E-news ontvangen? Maak dan gebruik van bijgevoegde ansichtkaart. Geen kaartje aanwezig? Mail dan naar ava@dfd.nl o.v.v. E-news Ontwikkelingen sociale zekerheid & pensioenen.